EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 3.12.2008
KOM(2008) 820 slutlig

2008/0243 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat

(Omarbetning)

{SEK(2008) 2962}
{SEK(2008) 2963}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

- **Motiv och syfte**

Detta förslag är en omarbetning av rådets förordning (EG) nr 343/2003/EG av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (nedan kallad Dublinförordningen)[1].

Kommissionens utvärderingsrapport av den 6 juni 2007 om Dublinsystemet[2] och de bidrag som inkommit från olika intresserade inom ramen för det samråd som inleddes med en grönbok[3] har gjort det möjligt att identifiera en rad brister i det system som infördes genom den nuvarande lagstiftningen. Bristerna rör bland annat systemets effektivitet och rättssäkerheten för personer som ansöker om internationellt skydd inom ramen för Dublinförfarandet. Kommissionen vill ändra Dublinförordningen, dels för att förbättra systemets effektivitet, dels för att se till att de sökandes behov av internationellt skydd verkligen tas i beaktande i samband med förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat. I enlighet med den strategiska planen för asylpolitiken[4] syftar förslaget vidare till att hantera situationer där medlemsstaternas mottagningskapacitet och asylsystem utsätts för särskilt tryck, och situationer där skyddsnivån för personer som ansöker om internationellt skydd är otillräcklig.

Som tillkännagivits i den strategiska planen för asylpolitiken är detta förslag det första av flera i ett paket som har till syfte att säkerställa en högre grad av harmonisering och bättre rättssäkerhetsstandarder för det gemensamma europeiska asylsystemet. Förslaget antas parallellt med omarbetningen av Eurodacförordningen[5] och omarbetningen av direktivet om mottagningsvillkor[6]. Under 2009 kommer kommissionen att lägga fram förslag till ändring av skyddsdirektivet[7] och direktivet om asylförfaranden[8]. Dessutom kommer kommissionen under

---

1 EUT L 50, 25.2.2003, s.1.

2 Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om utvärderingen av Dublinsystemet, KOM(2007) 299 slutlig, SEK(2007) 742. ”Dublinsystemet” syftar till att fastställa vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en tredjelandsmedborgare har gett in i någon medlemsstat. Det består av Dublinförordningen och Eurodacförordningen.

3 Grönbok om det framtida gemensamma europeiska asylsystemet, KOM(2007) 301.

4 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén - Strategisk plan för asylpolitik- En ett integrerat grepp på skyddsfrågor över hela EU, KOM(2008) 360.

5 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EG) nr […/…] [om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat], KOM(2008) 825.

6 Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna, KOM(2008) 815.

7 Rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet, EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.

första kvartalet 2009 att föreslå att det inrättas en europeisk asylstödsbyrå med uppgift att tillhandahålla praktiskt stöd till medlemsstaterna i samband med att de fattar beslut i asylärenden. Asylstödsbyrån kommer även att hjälpa medlemsstater som, exempelvis på grund av sitt geografiska läge, står inför situationer med särskilt stort tryck på deras nationella asylsystem, att följa gemenskapsrättens krav genom att tillhandahålla särskild expertis och praktiskt stöd.

- **Allmän bakgrund**

I ett område utan kontroller vid medlemsstaternas inre gränser behövdes en mekanism för att fastställa vem som skulle ansvara för prövningen av asylansökningar som lämnades in i medlemsstaterna, dels för att garantera att de sökande faktiskt har tillgång till förfarandena för fastställande av flyktingstatus och inte inkräkta på målsättningen att handlägga asylansökningar utan dröjsmål, dels för att förebygga att asylförfarandena missbrukas genom att samma person ger in flera asylansökningar i flera medlemsstater i det enda syftet att förlänga sin vistelse i medlemsstaterna.

Systemet för att fastställa ansvaret för prövningen av asylansökningar omfattades ursprungligen av den mellanstatliga Schengenkonventionen. Dessa bestämmelser ersattes sedermera av konventionen rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställts i en av medlemsstaterna i de Europeiska gemenskaperna, även kallad Dublinkonventionen[9]. Som komplement till Dublinkonventionen antogs rådets förordning 2725/2000/EG av den 11 december 2000 om inrättande av Eurodac (ett gemenskapstäckande system för jämförelse av fingeravtryck från asylsökande – nedan kallad Eurodacförordningen)[10].

I syfte att genomföra artikel 63.1 a i EG-fördraget, vilket krävde att Dublinkonventionen ersattes med ett en gemenskapsrättsakt, och för att tillmötesgå den önskan som Europeiska rådet gav uttryck för i sina slutsatser från mötet i Tammerfors i oktober 1999, antogs Dublinförordningen i februari 2003.

Dublinförordningen ses som den första grundstenen i det gemensamma europeiska asylsystemet. Den bidrog till en avsevärd förbättring jämfört med Dublinkonventionen, och en rad nyheter infördes. Samtidigt byggde den på samma generella principer som gällt tidigare, särskilt att ansvaret för att pröva en ansökan i första hand bör ligga på den medlemsstat som spelat den största rollen vid den sökandes inresa till och vistelse på medlemsstaternas territorium, med vissa undantag som syftar till att skydda familjers sammanhållning.

I Haagprogrammet uppmanades kommissionen att slutföra utvärderingen av rättsakterna om asyl från den första etappen och lägga fram den andra etappens rättsakter och åtgärder till rådet och Europaparlamentet för antagande före utgången av 2010. I utvärderingsrapporten om Dublinsystemet konstaterades att de viktigaste målen med systemet, bland annat att fastställa en tydlig och praktisk mekanism för att fastställa ansvaret för asylansökningar, till stor del har uppnåtts, men att vissa frågor kvarstår, såväl med avseende på den praktiska tillämpningen av systemet, som beträffande dess effektivitet. Vidare framkom genom svaren

---

8 Rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus, EUT L 326, 13.12.2005, s. 13.

9 EGT C 254, 19.8.1997, s.1. Konventionen trädde i kraft den 1 september 1997 för de tolv ursprungliga signatärstaterna, den 1 oktober 1997 för Österrike och Sverige, och den 1 januari 1998 för Finland.

10 EGT L 316, 15.12.2000, s. 1.

på frågorna i grönboken ett stort antal brister i rättssäkerheten för personer som ansöker om internationellt skydd inom ramen för Dublinförordningen.

Detta förslag om ändring av Dublinförordningen är således ett svar på uppmaningen i Haagprogrammet och syftar till att komma till rätta med de brister som framkommit i samband med tillämpningen av Dublinförordningen.

Vidare syftar förslaget till att skapa överensstämmelse med utvecklingen av EU:s regelverk på asylområdet, särskilt direktivet om asylförfaranden, skyddsdirektivet och rådets direktiv 2003/9/EG om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna (nedan kallat *direktivet om mottagningsvillkor*)[11].

Konsekvensbedömningen som bifogas detta förslag innehåller en ingående analys av de problem som har konstaterats i samband med Dublinförordningen och av förberedelserna inför översynen av denna, identifieringen och bedömningen av olika lösningsalternativ och identifieringen och bedömningen av den valda lösningen.

- **Gällande bestämmelser**

Dublinsystemet utgörs av Dublinförordningen och Eurodacförordningen samt tillämpningsföreskrifterna till dessa: kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 av den 2 september 2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (nedan kallad *förordningen om tillämpningsföreskrifter för Dublinförordningen*)[12] och rådets förordning (EG) nr 407/2002 av den 28 februari 2002 om vissa tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 2725/2000 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen[13].

Genom Europaparlamentets och rådets förordning om anpassning till rådets beslut 1999/468/EG, i dess ändrade lydelse enligt beslut 2006/512/EG, av vissa rättsakter som omfattas av förfarandet i artikel 251 i fördraget, vad avser det föreskrivande förfarandet med kontroll[14], anpassades flera bestämmelser i Dublinförordningen till det föreskrivande förfarandet med kontroll. Dessa har införlivats med det här förslaget.

- **Förenlighet med övrig politik**

Detta förslag överensstämmer, i fråga om införandet av det europeiska asylsystemet, fullt ut med Europeiska rådets slutsatser från mötet i Tammerfors 1999 och med Haagprogrammet från 2004. Det är också helt förenligt med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt när det gäller rätten till asyl och skyddet av personuppgifter.

---

11 EUT L 31, 6.2.2003, s. 18.
12 EUT L 222, 5.9.2003, s. 3.
13 EGT L 62, 5.3.2002, s. 1.
14 EUT L 304, 14.11.2008, s. 80.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Kommissionen har utvärderat Dublinsystemet ur både ett tekniskt och ett politiskt perspektiv. Den tekniska utvärderingen (*utvärderingsrapporten om Dublinförordningen*) baserades på ett stort antal bidrag från medlemsstaterna, inklusive svaren på ett detaljerat frågeformulär som kommissionen skickade ut i juli 2005, regelbundna diskussioner vid expertmöten samt statistik. Bidrag från andra intressenter, särskilt UNHCR och det civila samhällets organisationer har också tagits under noggrant övervägande. Samrådet på grundval av grönboken om det framtida gemensamma asylsystemet tjänstgjorde som politisk utvärdering. Detta offentliga samråd gav upphov till 89 bidrag från en rad olika intressenter. De frågor som togs upp och de förslag som lades fram under samrådet har utgjort den viktigaste grunden vid utarbetandet av den strategiska planen för asylpolitiken, som omfattar en vägkarta för de kommande åren och tar upp de åtgärder som kommissionen planerar att föreslå för att fullborda den andra fasen av det gemensamma asylsystemet, inklusive bland annat förslaget om att ändra Dublinförordningen.

Den 5 mars 2008 diskuterade kommissionens avdelningar informellt huvuddragen i detta förslag med medlemsstaterna, i kommittén för invandrings- asylfrågor. Dessutom arrangerades under perioden oktober 2007 till juli 2008 expertmöten med rättstillämpare i medlemsstaterna, UNHCR, icke statliga organisationer, advokater, domare och ledamöter i Europaparlamentet, för att få deras syn på hur Dublinförordningen bör förbättras.

Under samrådet framkom att flertalet medlemsstater vill bevara de principer som ligger till grund för Dublinförordningen, samtidigt som de erkänner behovet av att förbättra vissa aspekter, särskilt effektiviteten. Å andra sidan argumenterar många av det civila samhällets organisationer och UNHCR för en i grunden annan lösning, som bygger på att ansvaret ska fördelas efter var en ansökan om internationellt skydd ges in. Eftersom det emellertid saknas politiskt stöd för en sådan förändring, anser de att skyddsbehovet för dem som ansöker om internationellt skydd måste tillvaratas bättre inom ramen för förordningen. I en rapport av den 2 september 2008 om utvärderingen av Dublinsystemet[15] föreslog Europaparlamentet en rad förbättringar av det nuvarande systemet, av vilka de flesta gäller frågan om rättssäkerhet.

Kommissionens förslag tar hänsyn till synpunkterna från alla intresserade parter. Kommissionen vill upprätthålla de principer som ligger till grund för Dublinförordningen, men anser samtidigt att det är av största vikt att i detta förslag ta upp såväl effektivitetsaspekten som frågor rörande rättssäkerhet.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Huvudsyftet med förslaget är att effektivisera systemet och säkerställa en bättre rättssäkerhet för personer som ansöker om internationellt skydd inom ramen för Dublinförfarandet. Samtidigt ska förslaget bidra till bättre lösningar i situationer där medlemsstaternas mottagningsresurser och asylsystem utsätts för ett särskilt starkt tryck.

Förslaget bygger på samma grundprinciper som den nuvarande Dublinförordningen, nämligen att ansvaret för prövning av en ansökan om internationellt skydd i första hand åligger den

[15] P6_TA-PROV(2008)0385

medlemsstat som spelar störst roll vid den sökandes inresa till och vistelse på medlemsstaternas territorium, med vissa undantag för att skydda familjers sammanhållning.

Vidare bibehålls i stort sett rättsaktens karaktär, det vill säga att den i första hand fastställer medlemsstaternas skyldigheter gentemot varandra. Bestämmelser som reglerar medlemsstaternas skyldigheter gentemot asylsökande tas med endast om dessa bestämmelser påverkar förfarandets gång mellan medlemsstaterna eller är nödvändiga för att garantera överensstämmelse med andra rättsakter på asylområdet. Det föreslås dock att de befintliga rättssäkerhetsgarantierna stärks på ett sätt som borgar för ett bättre skydd, och att nya rättsäkerhetsgarantier införs för att bättre tillvarata de särskilda behoven hos personer som omfattas av Dublinförfarandet, samtidigt som eventuella luckor i skyddet täpps till.

Förslaget behandlar följande frågor:

1. Förordningens tillämpningsområde och överensstämmelse med regelverket på asylområdet

Genom förslaget utvidgas förordningens tillämpningsområde så att det även omfattar personer som ansöker om (eller har beviljats) subsidiärt skydd. Denna ändring anses nödvändig för att uppnå överensstämmelse med rådets direktiv 2004/83/EG (direktivet om villkor för flyktingstatus), varigenom det rättsliga begreppet ”subsidiary protection” infördes (detta begrepp har i direktivet översatts med ”status som skyddsbehövande i övrigt”, men nedan används beteckningen *subsidiärt skydd*). Vidare innebär förslaget att den terminologi och de definitioner som används i förordningen anpassas till terminologin och definitionerna i andra rättsakter på asylområdet.

2. Systemets effektivitet

För att säkerställa att förfarandet för att fastställa ansvaret för prövningen fungerar smidigt föreslås flera ändringar, särskilt följande:

- Frister för att ge in framställningar om återtagande, och fristen för att besvara framställningar om information, förkortas. En tidsfrist för att besvara framställningar på humanitära grunder införs och det klargörs att humanitära skäl kan åberopas i vilket skede som helst. Dessa ändringar syftar till att säkerställa att förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat blir snabbare och mer effektivt.

- Bestämmelserna om ansvarets upphörande har förtydligats, särskilt med avseende på under vilka omständigheter dessa bestämmelser ska vara tillämpliga, vilken medlemsstat som bär bevisbördan och följderna av att ansvaret upphör. Dessa förtydliganden syftar till att säkra en mer enhetlig tillämpning av förordningen och minska skillnaderna i medlemsstaternas tolkning, då sådana skillnader kan komplicera eller försena fastställandet av ansvarig medlemsstat.

- Förutsättningarna och förfarandena för tillämpning av klausulerna om frivilligt ansvar (den humanitära klausulen och suveränitetsklausulen) har förtydligats, bland annat i syfte att säkerställa en mer enhetlig och effektiv tillämpning av förordningen från medlemsstaternas sida. Ändringarna av dessa bestämmelser beskrivs närmare i punkt 4.

- Bestämmelser om överföring har införts, till exempel om felaktiga överföringar och om kostnaderna för överföring. En ny bestämmelse om utbyte av relevant information har lagts

till (närmare upplysningar om detta återfinns i punkt 5), bland annat i syfte att underlätta medlemsstaternas samarbete om de praktiska arrangemangen kring överföringarna.

- Den befintliga tvistlösningsmekanismen, som i enlighet med tillämpningsbestämmelserna till Dublinförordningen för närvarande endast gäller om medlemsstaterna har olika syn på tillämpningen av den humanitära klausulen, har utvidgats så att den omfattar tvister om tillämpningen av hela förordningen.

- För att myndigheterna ska kunna samla all information som behövs för att fastställa ansvarig medlemsstat och, om så behövs, för att muntligen upplysa den sökande om tillämpningen av förordningen, införs en bestämmelse om hållande av en obligatorisk intervju. Syftet med detta är både att öka systemets effektivitet genom att underlätta användningen av det, och att tillhandahålla adekvat rättssäkerhet för personer som ansöker om internationellt skydd.

3. Rättssäkerhetsgarantier för personer som omfattas av Dublinförfarandet

För att stärka rättssäkerheten för personer som ansöker om internationellt skydd och ge dem bättre förutsättningar att försvara sina rättigheter, införs en rad ändringar genom förslaget:

- Vilket innehåll och vilken form informationen till personer som ansöker om internationellt skydd ska ha, och när sådana upplysningar ska tillhandahållas, specificeras närmare. Vidare innehåller förslaget bestämmelser om ett gemensamt informationsblad som ska användas av alla medlemsstater. Bättre information till personer som ansöker om internationellt skydd om Dublinförordningens innebörd kommer att göra de sökande mer medvetna om förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat, vilket bland annat skulle kunna bidra till att minska problemen med sekundära förflyttningar.

- I förslaget fastslås rätten att överklaga ett beslut om överföring och skyldighet för de behöriga myndigheterna att besluta huruvida verkställigheten av beslutet bör skjutas upp och ge den berörda personen möjlighet att stanna kvar på territoriet i väntan på ett sådant beslut. Vidare klargörs rätten till juridisk rådgivning och/eller ombud, samt språkligt stöd om så behövs, och delgivningsförfarandet förtydligas ytterligare för att säkerställa effektivare möjligheter att begära ny prövning.

- Det införs en ny bestämmelse som tar upp principen att en person inte bör frihetsberövas av det enda skälet att han eller hon söker internationellt skydd. Denna princip överensstämmer med EU:s regler om frihetsberövande, särskilt direktivet om asylförfaranden, och säkerställer dessutom förenlighet med EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och med internationella rättsakter om mänskliga rättigheter, till exempel Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. För att säkerställa att asylsökande inte kvarhålls i förvar på ett godtyckligt sätt inom ramen för Dublinförfarandet, föreslås dessutom ett begränsat antal specifika grunder för sådana åtgärder. Alla asylsökande som kvarhålls i förvar måste behandlas på likvärdigt sätt. Bestämmelserna om förvar av asylsökande i förslaget om ändring av direktivet om mottagningsvillkor ska således tillämpas även inom ramen för Dublinförfarandet. Liksom i förslaget om ändring av direktivet om mottagningsvillkor, tar man hänsyn till den särskilda situationen för underåriga och underåriga utan medföljande vuxen genom att fastställa särskilda regler för dem. Eftersom den här beskrivna bestämmelsen endast gäller de begränsade grunderna för att kvarhålla

personer som omfattas av Dublinförfarandet i förvar, är det logiskt att ha med den i den här förordningen, snarare än i förslaget om ändring av direktivet om mottagningsvillkor.

- Flera bestämmelser förtydligas för att säkerställa respekt för principen om effektiv tillgång till asylförfarandet.

4. Bevarandet av familjens enhet, suveränitetsklausulen och den humanitära klausulen

För att stärka rätten till bevarande av familjens enhet och för att klargöra samspelet med suveränitetsklausulen och den humanitära klausulen respektive mellan dessa båda bestämmelser, förslås följande:

- Rätten till familjeåterförening utvidgas till att omfatta familjemedlemmar som åtnjuter subsidiärt skydd och som vistas i en annan medlemsstat.

- Återförening med släktingar i beroendeställning (det vill säga antingen en släkting som befinner sig i beroendeställning till en sökande eller en sökande som befinner sig i en beroendeställning till en släkting) och återförening av underåriga utan medföljande vuxen med släktingar som kan ta hand om dem, görs obligatorisk. Detta kan uppnås genom att de nuvarande bestämmelserna som behandlar dessa båda frågor lyfts ut från den humanitära klausulen och införlivas med de bindande kriterierna för fastställande av ansvarig medlemsstat.

- Definitionen av ”familjemedlemmar” utvidgas med avseende på underåriga, för att garantera ett bättre skydd för principen om hänsyn till barnets bästa.

- Avskaffande av möjligheten att skicka tillbaka en sökande på vilken ett av kriterierna rörande familjens enhet kan tillämpas vid tidpunkten för den senaste ansökan, på villkor att den medlemsstat som mottog den första ansökan inte redan har fattat beslut i saken. Syftet är särskilt att se till att eventuella nya uppgifter om den asylsökandes familjesituation kan beaktas på vederbörligt sätt av den medlemsstat på vars territorium den asylsökande befinner sig, i enlighet med de skyldigheter som föreskrivs i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

- Av tydlighetsskäl samlas suveränitetsklausulen och den humanitära klausulen i samma kapitel, under beteckningen ”klausuler om frivilligt ansvar”, samtidigt som de ses över. Det föreslås att suveränitetsklausulen ska kunna användas i huvudsak om det föreligger humanitära eller ömmande skäl. När det gäller förutsättningarna för att tillämpa den humanitära klausulen, går förslaget ut på att bibehålla en allmän klausul som medlemsstaterna kan använda närhelst en strikt tillämpning av de bindande kriterierna leder till att familjemedlemmar eller andra släktingar separeras.

- Därutöver klargörs flera aspekter rörande förfarandet för tillämpning av klausulerna om frivilligt ansvar. För att säkerställa att suveränitetsklausulen inte tillämpas i strid med den sökandes intressen bibehålls kravet på samtycke från den sökande.

5. Underåriga utan medföljande vuxen och andra sårbara grupper

För att det ska bli möjligt att ta större hänsyn till behoven för underåriga utan medföljande vuxen under Dublinförfarandet, innebär förslaget ett förtydligande och en utvidgning av den

befintliga bestämmelsen om underåriga utan medföljande vuxen, samtidigt som ytterligare rättssäkerhetsgarantier fastställs:

- Det införs en ny bestämmelse om garantier för underåriga, där det bland annat anges vilka kriterier medlemsstaterna ska ta hänsyn till när de bedömer vad som är bäst för barnet. I denna bestämmelse fastställs även rätten att företrädas av ett ombud.

- Skyddet för underåriga utan medföljande vuxen utvidgas för att möjliggöra återförening inte bara med kärnfamiljen, utan också med andra släktingar som befinner sig i en annan medlemsstat och som kan ta hand om dem, i enlighet med vad som angivits ovan. Det klargörs vidare att om det inte finns någon tillgänglig familjemedlem eller annan släkting är det den medlemsstat där den sökande gav in sin senaste ansökan som ska ansvara för prövningen, förutsatt att det ligger i dennes intresse.

I fråga om skyddet av sårbara grupper inom ramen för Dublinförfarandet gäller generellt följande:

I det huvudsakliga syftet att inom ramen för Dublinförfarandet säkerställa ett kontinuerligt skydd för sökande som omfattas av beslut om överföring till den ansvariga medlemsstaten, inbegriper förslaget en mekanism för utbyte av information mellan medlemsstaterna innan överföringsbeslut verkställs.

6. Särskilt tryck eller otillräcklig skyddsnivå

För att i situationer av särskilt hårt tryck på vissa medlemsstater med begränsad mottagnings- och absorptionskapacitet undvika att överföringar inom ramen för Dublinförfarandet belastar dessa medlemsstater ytterligare, införs ett nytt förfarande som gör det möjligt att skjuta upp överföringar till den ansvariga medlemsstaten. Detta förfarande kan även användas i situationer där det finns misstanke om att en överföring kan leda till att den sökande inte kommer i åtnjutande av tillräckligt skydd i den ansvariga medlemsstaten, särskilt när det gäller mottagningsvillkor och tillgången till asylförfarandet.

- **Språkliga rättelser**

En språklig rättelse har införts i den italienska versionen av detta förslag, nämligen i artikel 3.3, där en hänvisning till ”tredje” lades till före ”land”. Därigenom överensstämmer den italienska versionen av artikel 3.3 i förordning 343/2003/EG med övriga språkversioner av den förordningen, vilket är nödvändigt för att förebygga risken för feltolkning.

Även andra språkliga ändringar kan bli aktuella för andra språkversioner av förordningen.

- **Rättlig grund**

Syftet med förslaget är att ändra rådets förordning (EG) nr 2725/2000, och det har samma rättsliga grund som den förordningen, nämligen artikel 63.1 a i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Avdelning IV i EG-fördraget gäller inte Förenade kungariket och Irland, om dessa båda länder inte beslutar annat enligt bestämmelserna i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till fördragen.

Förenade kungariket och Irland är emellertid bundna av rådets förordning (EG) nr 343/2003 sedan de meddelat sin avsikt att delta i antagandet och tillämpningen av den förordningen på grundval av ovan nämnda protokoll. De berörda medlemsstaternas hållning i fråga om förordning (EG) nr 343/2003 föregriper inte deras beslut om eventuell anslutning till den ändrade förordningen.

Enligt artiklarna 1 och 2 i det till fördraget fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning och är därför inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning. Eftersom Danmark emellertid tillämpar den gällande Dublinförordningen i enlighet med ett internationellt avtal med Europeiska gemenskapen som slöts 2006[16], ska Danmark enligt artikel 3 i det avtalet meddela kommissionen om det har för avsikt att genomföra den ändrade förordningen eller inte.

- **Förslagets inverkan på icke-medlemsstater som är associerade till Dublinsystemet**

Parallellt med associeringen av ett antal icke-EU-länder till Schengenbestämmelserna har gemenskapen ingått (eller är på väg att ingå) avtal om associering av dessa länder även till Dublin/Eurodaclagstiftningen:

-Avtalet om associering av Norge och Island, som slöts 2001[17],

-Avtalet om associering av Schweiz, som slöts den 28 februari 2008[18],

-Protokollet om associering av Liechtenstein, som undertecknades den 28 februari 2008[19].

För att fastställa vilka rättigheter och skyldigheter som ska gälla mellan Danmark (som anslutit sig till Dublin/Eurodacbestämmelserna genom ett internationellt avtal) och de associerade länder som nämns ovan har ytterligare två protokoll ingåtts mellan gemenskapen och de associerade länderna[20].

---

16 Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredjeland har gett in i Danmark eller någon annan medlemsstat i Europeiska unionen, och om Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen, EUT L 66, 8.3.2006, s. 38.

17 Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island och Konungariket Norge om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som skall ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Island eller Norge, EGT L 93, 3.4.2001, s. 40.

18 Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz, EUT L 53, 27.2.2008, s. 5.

19 Protokoll mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som skall ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz (KOM(2006) 754, protokollet har ännu inte ingåtts).

20 Protokoll mellan Europeiska gemenskapen, Schweiz och Liechtenstein till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som skall ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz eller Liechtenstein (2006/0257 CNS, protokollet ingicks den 24.10.2008, ännu ej offentliggjort i EUT) och Protokoll till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island och Konungariket Norge om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som skall ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Island eller Norge (EUT L 57, 28.2.2006, s. 16).

Enligt ovanstående tre avtal är de associerade länderna skyldiga att godta gällande Dublin/ Eurodaclagstiftning utan undantag. De deltar inte i antagandet av nya rättsakter som ändrar eller bygger vidare på den gällande Dublinlagstiftningen (bl.a. detta förslag), men är skyldiga att inom givna tidsramar meddela om de har för avsikt att godta innehållet i sådana nya rättsakter så snart som dessa antagits av rådet och Europaparlamentet. Om Norge, Island, Schweiz eller Liechtenstein väljer att inte godta en rättsakt som ändrar eller bygger vidare på gällande Dublin/Eurodaclagstiftning upphör avtalet i fråga att tillämpas, såvida inte den gemensamma kommitté som inrättats genom respektive avtal enhälligt beslutar något annat.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Enligt avdelning IV i EG-fördraget om viseringar, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer överföra vissa befogenheter inom dessa områden till Europeiska gemenskapen. Dessa befogenheter måste utövas i enlighet med artikel 5 i EG-fördraget, det vill säga om och i den utsträckning som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå.

Den nuvarande rättsliga grunden för gemenskapens insatser med avseende på kriterier och mekanismer för fastställande av vilken medlemsstat som ansvarar för prövningen av en asylansökan som en tredjelandsmedborgare gett in i någon av medlemsstaterna är artikel 63.1 a i EG-fördraget.

Eftersom problemen i samband med asyl generellt är av gränsöverskridande natur är det lämpligt att EU, inom ramen för det gemensamma europeiska asylsystemet, föreslår lösningar på de problem som uppstått i samband med tillämpningen av Dublinförordningen. Även om en betydande grad av harmonisering uppnåddes genom den förordning som antogs 2003, bör EU fortsätta sina insatser för att skapa ett mer effektivt och rättssäkert Dublinsystem.

- **Proportionalitetsprincipen**

Konsekvensbedömningen av ändringen av Dublinförordningen omfattade en ingående analys av varje alternativ lösning på de problem som konstaterats, i syfte att uppnå en balans mellan kostnader och fördelar. Slutsatsen var att man genom att välja den här föreslagna EU-insatsen inte går utöver vad som krävs för uppnå målet att lösa dessa problem.

- **Inverkan på grundläggande rättigheter**

Detta förslag har granskats ingående för att säkerställa att dess bestämmelser är fullt förenliga med de grundläggande rättigheter som utgör allmänna principer i såväl gemenskapsrätt som internationell rätt. Särskild tonvikt lades på behovet av att stärka det rättsliga och processuella skyddet för personer som omfattas av Dublinförfarandet och att ge dem bättre möjligheter att försvara sina rättigheter. Dessutom betonades särskilt behovet av att säkerställa större respekt för rätten till sammanhållning av familjer och att förbättra situationen för sårbara grupper, särskilt underåriga utan medföljande vuxen, så att större hänsyn tas till deras behov.

En högre grad av skydd för personer som omfattas av Dublinförfarandet kommer överlag att ha en positiv inverkan för asylsökande med avseende på grundläggande rättigheter. I synnerhet kommer en **bättre information** till de asylsökande om tillämpningen av denna förordning och om deras rättigheter och skyldigheter inom ramen för denna att göra det möjligt för dem att på ett effektivare sätt försvara sina rättigheter. Samtidigt kan sådan

information bidra till att minska de sekundära förflyttningarna, eftersom de asylsökande kommer att bli mer benägna att följa systemet. **Rätten till rättsmedel kommer att effektiviseras**, särskilt genom fastställande av rätten att överklaga ett beslut om överföring och rätten att inte bli överförd förrän beslut har fattats om behovet av att skjuta upp verkställigheten av överförandebeslutet, genom bestämmelser om att en person som delgivits ett beslut om överföring bör ha en rimlig frist på sig för att inkomma med en ansökan om förnyad prövning och genom rätten till juridisk rådgivning och/eller ombud. **Principen om en effektiv tillgång till asylförfarandet**, som ingår som en del av **rätten till asyl,** kommer att stärkas genom ett förtydligande av den ansvariga medlemsstatens skyldighet att göra en fullständig bedömning av skyddsbehovet för asylsökande som överförs till den i enlighet med Dublinförfarandet. **Rätten till frihet och fri rörlighet** kommer att förstärkas genom bestämmelser om att kvarhållande av personer inom ramen för Dublinförfarandet endast bör tillåtas i de undantagsfall som anges i förordningen och endast om det är förenligt med nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna. Vederbörlig hänsyn måste tas till situationen för underåriga, som får kvarhållas endast om det ligger i deras eget intresse. Underåriga utan medföljande vuxen får aldrig kvarhållas.

Rätten till familjeåterförening kommer att förstärkas avsevärt, särskilt genom att man utvidgar förordningens tillämpningsområde till att omfatta personer som ansöker om eller åtnjuter subsidiärt skydd, gör återförening av släktingar i beroendeställning och, under vissa förutsättningar, förbjuda återsändande av en sökande på vilka ett av kriterierna för familjeåterförening är tillämpligt vid tidpunkten för hans eller hennes senaste ansökan. Dessa garantier kommer inte endast att innebära en högre skyddsnivå för asylsökande, utan även bidra till att minska antalet sekundära förflyttningar, då större hänsyn kommer att tas till varje asylsökandes personliga situation under förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat.

Slutligen kommer större hänsyn att tas till situationen för **sårbara grupper**, bland annat genom stärkta **rättigheter för underåriga utan medföljande vuxen**. Definitionen av principen om hänsyn till barnets bästa att förtydligas och det kommer att införas en mekanism för utbyte av relevanta upplysningar, särskilt medicinska uppgifter om den person som ska överföras, i det huvudsakliga syftet att garantera kontinuitet i det skydd och de rättigheter som tillkommer denna person.

Medlemsstaterna är skyldiga att tillämpa bestämmelserna i denna förordning med full respekt för de grundläggande rättigheterna. Ett övervaknings- och utvärderingskrav införs genom förordningen. Denna övervakning kommer även att omfatta de bestämmelser som inverkar på de grundläggande rättigheterna.

↓ 343/2003/EC
⇨ ny

2008/0243 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ som en tredjelandsmedborgare ⇨ eller en statslös person ⇦ har gett in i någon medlemsstat

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.1 a,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,[21]

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[22],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget[23], och

av följande skäl:

⇩ ny

(1) Ett antal materiella ändringar kommer att göras i rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat[24]. För tydlighets skull bör förordningen omarbetas.

[21] EUT C […], […], s. […].
[22] EUT C […], […], s. […].
[23] EUT C […], […], s. […].
[24] EUT L 50, 25.2.2003, s. 1.

↓ 343/2003/EG skäl 1

(2) En gemensam asylpolitik, med ett gemensamt europeiskt asylsystem, är en del av Europeiska unionens mål att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som är öppet för dem som av olika omständigheter tvingas söka skydd i gemenskapen på laglig väg.

↓ 343/2003/EG skäl 2

(3) Europeiska rådet enades vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 om att arbeta för att inrätta ett gemensamt europeiskt asylsystem, grundat på en fullständig och allomfattande tillämpning av Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom Ny York-protokollet av den 31 januari 1967, och på så sätt garantera att ingen skickas tillbaka för att bli utsatt för förföljelse, det vill säga att principen om ”non-refoulement” bevaras. Utan att det påverkar ansvarighetskriterierna i denna förordning betraktas i detta avseende medlemsstaterna, som alla iakttar principen om ”non-refoulement”, som säkra länder för medborgare i tredje land.

↓ 343/2003/EG skäl 3

(4) I slutsatserna från Tammerfors förklarades också att detta system på kort sikt bör omfatta ett tydligt och praktiskt genomförbart sätt att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan.

↓ 343/2003/EG skäl 4
⇨ ny

(5) En sådan metod bör bygga på objektiva kriterier, som är rättvisa för både medlemsstaterna och de berörda personerna. Den bör särskilt göra det möjligt att snabbt avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret, för att garantera faktisk tillgång till förfarandena för fastställande av ~~flyktingstatus~~ ⇨ internationell skyddsstatus ⇦ och inte äventyra målet att behandla ~~asyl~~ansökningar ⇨ om internationellt skydd ⇦ snabbt.

↓ 343/2003/EG skäl 5

~~Det stegvisa införandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem bör på sikt leda till ett gemensamt förfarande och en gemensam status i hela unionen för personer som beviljas asyl. Det är nu dags att, samtidigt som man gör de förbättringar som erfarenheten visat nödvändiga, bekräfta de principer som ligger till grund för konventionen rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställts i en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna, som undertecknades i Dublin den 15 juni 1990~~

~~(nedan kallad ”Dublinkonventionen”). Genomförandet av konventionen har främjat harmoniseringen av asylpolitiken.~~

⇩ ny

(6) Det första steget i införandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem, som på sikt bör leda till ett gemensamt förfarande och en gemensam status i hela unionen för personer som beviljas asyl, har nu avslutats. I Haagprogrammet, som antogs av Europeiska rådet den 4 november 2004, fastställs målen på området för frihet, säkerhet och rättvisa under perioden 2005–2010. I Haagprogrammet uppmanades kommissionen således att slutföra utvärderingen av den första etappens rättsliga instrument under 2007 och att förelägga rådet och Europaparlamentet den andra etappens instrument och åtgärder så att de kan antas före slutet av 2010.

(7) Med hänsyn till resultaten av de utvärderingar som genomförts, vore det lämpligt att i detta skede bekräfta de principer som ligger till grund för förordning (EG) nr 343/2003 och samtidigt, på grundval av gjorda erfarenheter, införa nödvändiga förbättringar för att öka effektiviteten i systemet och i det skydd som beviljas personer som söker internationellt skydd i enlighet med detta förfarande.

(8) För att säkerställa likabehandling av alla personer som ansöker om eller åtnjuter internationellt skydd, och för att garantera överensstämmelse med nuvarande EU-bestämmelser på området, särskilt rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet[25], bör tillämpningsområdet för denna förordning utsträckas så att det omfattar personer som ansöker om subsidiärt skydd och personer som åtnjuter subsidiärt skydd.

(9) För att säkerställa att alla asylsökande behandlas lika, bör direktiv […/…/EG] av den … om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna[26] vara tillämplig på förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt denna förordning.

(10) I enlighet med 1989 års FN-konvention om barns rättigheter och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska barnets bästa komma i främsta rummet när medlemsstaterna tillämpar denna förordning. Dessutom bör det införas särskilda rättssäkerhetsgarantier för underåriga utan medföljande vuxen på grund av deras särskilda sårbarhet.

[25] EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.
[26] [EUT L […], […], s. […].

↓ 343/2003/EG skäl 6

~~Familjer bör hållas samman i den mån det är förenligt med de andra mål man vill uppnå genom att införa kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan.~~

⇩ ny

(11) I enlighet med Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna bör bevarandet av familjens enhet prioriteras högt vid tillämpningen av denna förordning.

↓ 343/2003/EG (skäl 7)
⇨ ny

(12) Om en och samma medlemsstat gör en samlad prövning av ~~asyl~~ansökningar ⇨ om internationellt skydd ⇦ från medlemmar i samma familj kan ansökningarna prövas grundligt, så att de beslut som fattas i dessa ärenden blir enhetliga ⇨ och medlemmar av samma familj inte behöver leva skilda från varandra ⇦ .

⇩ ny

(13) För att säkerställa full respekt för principen om sammanhållning av familjer och hänsyn till barnets bästa, bör förekomsten av ett beroendeförhållande mellan en sökande och dennes familj i utvidgad bemärkelse på grund av havandeskap eller moderskap, familjemedlemmarnas hälsotillstånd eller höga ålder göras till ett bindande ansvarskriterium. Om den sökande är en underårig utan medföljande vuxen bör även närvaron av en släkting på en annan medlemsstats territorium, som kan ta hand om den underårige, göras till ett bindande ansvarskriterium.

↓ 343/2003/EG (skäl 7)
⇨ ny

(14) Medlemsstaterna bör kunna frångå ansvarighetskriterierna ~~för att göra det möjligt att sammanföra familjemedlemmar när detta är nödvändigt av humanitära skäl~~ ⇨ , särskilt om det föreligger humanitära eller ömmande skäl, och pröva en ansökan om internationellt skydd som de själva har mottagit eller som lämnats in i en annan medlemsstat, även om de inte skulle vara ansvariga för prövningen enligt de bindande kriterierna i förordningen, under förutsättning att den berörda medlemsstaten och den sökande går med på detta. ⇦

⇩ ny

(15) En personlig intervju bör arrangeras för att underlätta fastställandet av vilken medlemsstat som ska ansvara för prövningen av en ansökan om internationellt skydd och, om nödvändigt, muntligen upplysa de sökande om tillämpningen av denna förordning.

(16) I enlighet med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna är det viktigt att fastställa rättssäkerhetsgarantier och rätten till ett effektivt rättsmedel i samband med beslut om överföring till den ansvariga medlemsstaten, för att garantera ett effektivt skydd av den berörda individens rättigheter.

(17) I enlighet med Europadomstolens rättspraxis bör ett effektivt skydd omfatta övervakning dels av tillämpningen av denna förordning och dels av den rättsliga och faktiska situationen i den medlemsstat till vilken den sökande överförs, för att säkerställa respekten för internationell rätt.

(18) Kvarhållande i förvar av asylsökande bör användas på ett sätt som är förenligt med den grundläggande principen att en person inte får kvarhållas enbart på den grunden att vederbörande ansöker om internationellt skydd. Det är särskilt viktigt att kvarhållande i förvar av asylsökande sker i enlighet med artikel 31 i Genèvekonventionen och de mycket klart definierade undantag och garantier som anges i direktiv […/…/EG] [om miniminormer för mottagande av asylsökande]. Vidare bör kvarhållande i förvar i samband med överföring till den ansvariga medlemsstaten användas i begränsad omfattning och med hänsyn till proportionalitetsprincipen med avseende på de åtgärder som vidtas och de resultat som ska uppnås.

(19) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 av den 2 december 2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003[27] får överföringar till den ansvariga medlemsstaten genomföras på frivillig grund, i form av kontrollerad avresa eller med eskort. Medlemsstaterna bör främja frivillig överföring och se till att kontrollerade avresor och avresor med eskort genomförs på ett humant sätt, med full respekt för de berörda personernas grundläggande rättigheter och mänskliga värdighet.

🡻 343/2003/EG skäl 8

(20) Ett gradvis upprättande av ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för personer garanteras i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och införandet av en gemenskapspolitik för villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse, med gemensamma insatser för att hantera de yttre gränserna, gör det nödvändigt att finna en jämvikt mellan ansvarighetskriterierna i en anda av solidaritet.

---

[27] EUT L 222, 5.9.2003, s. 3.

⇩ ny

(21) Tillämpningen av denna förordning kan under vissa förhållanden leda till ytterligare bördor för medlemsstater som står inför en särskilt akut situation som sätter deras mottagningskapacitet, asylsystem eller infrastruktur under ovanligt stort tryck. Under sådana förhållanden behöver det införas ett effektivt förfarande som gör det möjligt att tillfälligt avbryta överföringar till den ansvariga medlemsstaten och tillhandahålla ekonomiskt stöd enligt EU:s befintliga finansiella instrument. En möjlighet att tillfälligt avbryta överföringar inom ramen för Dublinförfarandet kan således bidra till en större solidaritet gentemot de medlemsstater vars asylsystem sätts under särskilt tryck, särskilt på grund av deras geografiska läge eller demografiska situation.

(22) Denna mekanism för avbrytande av överföringar bör även tillämpas när kommissionen anser att graden av skydd för personer som ansöker om internationellt skydd i en viss medlemsstat inte överensstämmer med gemenskapslagstiftningen på asylområdet, särskilt i fråga om mottagningsvillkor och tillgång till asylförfarandet, så att det säkerställs att alla som ansöker om internationellt skydd kommer i åtnjutande av ett lämpligt skydd i alla medlemsstater.

(23) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter[28] är tillämpligt på sådan behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning.

(24) Utbytet av sökandes personuppgifter, inklusive känsliga uppgifter om personers hälsotillstånd som ska översändas innan överföringen äger rum, kommer att säkerställa att de behöriga asylmyndigheterna kan ge de sökande adekvat stöd och garantera kontinuitet i det stöd och de rättigheter som tillkommer de sökande. Särskilda åtgärder bör vidtas för att säkerställa skyddet av uppgifter om sökande som befinner sig i denna situation, i enlighet med direktiv 95/46/EG.

⇩ 343/2003/EG skäl 9

(25) Det går att förenkla tillämpningen av förordningen och göra den effektivare genom bilaterala överenskommelser mellan medlemsstaterna för att förbättra kommunikationen mellan behöriga myndigheter, korta ner förfarandena eller förenkla handläggningen av framställningar om övertagande eller återtagande och fastställa former för överföringar av asylsökande.

⇩ 343/2003/EG skäl 10 (anpassad)

(26) Det är nödvändigt att säkra överensstämmelse mellan ~~Dublinkonventionens~~ bestämmelserna om ansvarig medlemsstat i ⌦ förordning (EG) nr 343/2003 ⌫ och

[28] EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

motsvarande bestämmelser i denna förordning. Man bör även se till att denna förordning överensstämmer med ~~rådets~~ förordning (EG) nr ~~2725/2000 av den 11 december 2000~~ [.../...] om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av ~~Dublinkonventionen~~[29] ⌦ Dublinförordningen ⌫.

↓ 343/2003/EG skäl 11 (anpassad)
⇨ ny

(27) Användningen av Eurodacsystemet, som inrättades genom förordning (EG) nr ~~2725/2000~~ […/…] ⌦ om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinförordningen ⌫, särskilt genomförandet av artiklarna ~~4~~ 6 och ~~8~~ 10 i denna, bör underlätta ~~genomförandet~~ ⌦ tillämpningen ⌫ av den här förordningen.

⇩ ny

(28) Användningen av informationssystemet för viseringar, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse[30], särskilt genomförandet av artiklarna 21 och 22 i denna, bör underlätta tillämpningen av den här förordningen.

↓ 343/2003/EG skäl 12

(29) I fråga om behandlingen av personer som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning är medlemsstaterna bundna av sina förpliktelser enligt de internationella rättsliga instrument som de är parter i.

↓ 343/2003/EG skäl 13

(30) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter[31].

---

29 ~~EGT L 316, 15.12.2003, s. 1.~~
30 EUT L 218, 13.8.2008, s. 60.
31 EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

↓ 1103/2008/EG punkt 3, första stycket i bilagan (anpassad)
⇨ ny

(31) ~~När det gäller förordning (EG) nr 343/2003 bör kommissionen särskilt ges befogenhet~~ Kommissionen ⌦ bör särskilt ges befogenhet ⌫ att ~~anpassa~~ ⌦ definiera ⌫ villkoren och förfarandena för att genomförande av den humanitära klausulen, ⇨ bestämmelserna om underåriga utan medföljande vuxen och om återförening av släktingar i beroendeställning till varandra ⇦ och att anta de kriterier som är nödvändiga för att verkställa överföringar. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar i ⌦ denna ⌫ förordning ~~(EG) nr 343/2003~~ genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

⇩ ny

(32) De bestämmelser som krävs för genomförandet av förordning (EG) nr 343/2003 har antagits genom förordning (EG) nr 1560/2003. Vissa av bestämmelserna i förordning (EG) nr 1560/2003 bör införlivas med denna förordning, antingen av tydlighetsskäl eller därför att de kan fylla ett allmänt syfte. Det är särkskilt viktigt för både medlemsstaterna och de berörda asylsökandena att det finns en allmän mekanism för att finna en lösning i fall där medlemsstater har skilda uppfattningar om tillämpningen av en bestämmelse i förordningen. Det är därför motiverat att införliva den mekanism för lösning av tvister rörande den humanitära klausulen som föreskrivs i förordning (EG) nr 1560/2000 i denna förordning och att utvidga dess tillämpningsområde till förordningen som helhet.

↓ 343/2003/EG skäl 14 (anpassad)
⇨ ny

(33) ⇨ En effektiv övervakning av ⇦ ~~G~~genomförandet av ⌦ denna ⌫ förordning ~~bör~~ ⌦ förutsätter att den ⌫ utvärderas regelbundet.

↓ 343/2003/EG skäl 15 (anpassad)
⇨ ny

(34) Förordningen ~~följer~~ ⌦ respekterar ⌫ de grundläggande rättigheter och ⌦ iakttar de ⌫ principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna[32]. ~~Den~~ ⌦ Förordningen ⌫ syftar särskilt till att trygga

[32] EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

full respekt för den rätt till asyl som garanteras i artikel 18 ~~i stadgan~~ ⇨ och till att främja tillämpningen av artiklarna 1, 4, 7, 24 och 47 i stadgan och måste tillämpas i enlighet med detta. ⇦

↓ 343/2003/EG skäl 16 ⇨ ny

(35) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att införa kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ som en medborgare i tredje land ⇨ eller en statslös person ⇦ har gett in i någon medlemsstat, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

↓ 343/2003/EG skäl 17 (anpassad)

~~I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, har Förenade kungariket och Irland genom skrivelser av den 30 oktober 2001 meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.~~

↓ 343/2003/EG skäl 18 (anpassad)

~~Danmark deltar i enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte i antagandet av detta beslut och är därför inte bundet av det och omfattas inte av dess tillämpning.~~

↓ 343/2003/EG skäl 19 (anpassad)

~~Dublinkonventionen förblir i kraft och fortsätter att tillämpas mellan Danmark och de medlemsstater som är bundna av denna förordning fram till dess att ett avtal som gör det möjligt för Danmark att delta i förordningen har ingåtts.~~

↓ 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

⌦ Syfte ⌫

I denna förordning fastställs kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ som en medborgare i tredje land ⇨ eller en statslös person ⇦ har gett in i någon medlemsstat.

Artikel 2

⌦ Definitioner ⌫

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *tredjelandsmedborgare*: varje person som inte är unionsmedborgare enligt artikel 17.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ⇨ och som inte heller åtnjuter fri rörlighet inom gemenskapen, enligt artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006[33]. ⇦

~~b) *Genèvekonventionen*: konventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, ändrad genom Ny York-protokollet av den 31 januari 1967.~~

~~c) *asylansökan*: en ansökan som har getts in av en tredjelandsmedborgare och som kan anses som en ansökan om internationellt skydd av en medlemsstat i enlighet med Genèvekonventionen. En ansökan om internationellt skydd skall antas vara en asylansökan, om inte tredjelandsmedborgaren uttryckligen begär en annan typ av skydd, som kan sökas särskilt.~~

⇩ ny

b) *ansökan om internationellt skydd*: en ansökan om internationellt skydd i den mening som avses i artikel 2 g i rådets direktiv 2004/83/EG.

[33] EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.

↓ 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

c)~~d)~~ *sökande* eller *asylsökande*: en tredjelandsmedborgare ⇨ eller en statslös person ⇦ som har gett in en ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ som ännu inte har slutligt avgjorts.

d)~~e)~~ *prövning av ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦*: alla de prövningsåtgärder, beslut eller avgöranden som ankommer på de behöriga myndigheterna i ett ~~asyl~~ärende ⇨ om internationellt skydd ⇦ enligt ~~nationell lagstiftning~~ ⇨ rådets direktiv 2005/85/EG[34], ⇦ med undantag för förfarandena för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för prövningen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning ⇨ och direktiv 2004/83/EG ⇦.

e)~~f)~~ *återkallande av ⌦ en ⌫ ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd*: ⇦ åtgärder varigenom den ~~asyl~~sökande i enlighet med ~~nationell lagstiftning~~ ⇨ direktiv 2005/85/EG ⇦, uttryckligen eller underförstått, avbryter det förfarande som inleddes i och med att han eller hon gav in sin ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦.

f)~~g)~~ ~~*flykting*~~ ⇨ *person som beviljats internationellt skydd*: ⇦ ~~varje~~ ⌦ en ⌫ tredjelandsmedborgare ⇨ eller en statslös person som erkänts vara i behov av internationellt skydd i den mening som avses i artikel 2 a i rådets direktiv 2004/83/EG ⇦ ~~som åtnjuter sådan ställning som anges i Genèvekonventionen och genom denna ställning beviljas rätt att vistas i en medlemsstat~~.

⇩ ny

g) *underårig*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person under arton år.

↓ 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

h) *underårig utan medföljande vuxen*: ~~ogifta personer under arton år~~ ⇨ en underårig ⇦ som ⌦ anländer ⌫ till medlemsstaternas territorium utan medföljande vuxen som enligt lag eller sedvana ansvarar för dem, så länge som de inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen. Detta inbegriper underåriga som lämnas utan medföljande vuxen efter att ha anlänt till medlemsstaternas territorium.

i) *familjemedlemmar*: i den mån familjen var en familj redan i ursprungslandet, följande medlemmar av sökandens familj som befinner sig på medlemsstaternas territorium:

[34] EUT L 326, 13.12.2005, s. 13.

i) Den asylsökandes make eller maka eller ogifta partner i ett varaktigt förhållande, om lagstiftningen eller sedvanan i den berörda medlemsstaten behandlar ogifta par som jämställda med gifta par i sin utlänningslag.

ii) Underåriga barn till sådana par som avses i led i eller till sökanden, förutsatt att de är ogifta och ~~i beroende ställning,~~ oavsett om de är födda inom eller utom äktenskapet eller adopterade enligt nationell lagstiftning.

⇩ ny

(iii) Gifta underåriga barn till sådana par som avses i led i eller till sökanden, oavsett om de är födda inom eller utom äktenskapet eller adopterade enligt nationell lagstiftning, förutsatt att det är bäst för barnen att bo hos sökanden.

🡻 343/2003/EG
⇨ ny

iv)~~iii)~~ Fadern, modern eller vårdnadshavaren om sökanden ~~eller flyktingen~~ är underårig och ogift, ⇨ eller om sökanden är underårig och gift men det anses bäst för denne att bo hos sin fader, moder eller vårdnadshavare ⇦.

⇩ ny

v) Underåriga och ogifta syskon till sökanden, om den senare är underårig och ogift, eller om sökanden eller dennes syskon är underåriga och gifta men det anses bäst för en eller flera av dem att de bor tillsammans.

🡻 343/2003/EG
⇨ ny

j) *uppehållstillstånd*: varje tillstånd som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat och som berättigar en tredjelandsmedborgare ⇨ eller en statslös person ⇦ att vistas på dess territorium, inklusive de dokument som styrker rätten att vistas på territoriet inom ramen för tillfälligt skydd eller i väntan på att den situation som förhindrar att ett utvisningsbeslut verkställs ska upphöra, med undantag för viseringar och andra tillfälliga uppehållstillstånd som utfärdas under den tid som krävs för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret enligt denna förordning eller under prövningen av en ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ eller en ansökan om uppehållstillstånd.

k) *visering*: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för transitering genom eller inresa för vistelse i denna medlemsstat eller flera medlemsstater. Viseringarnas art fastställs enligt följande definitioner:

i) visering för längre vistelse: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för inresa för vistelse i denna medlemsstat under längre tid än tre månader.

ii) visering för kortare vistelse: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för inresa för vistelse i denna medlemsstat eller flera medlemsstater under högst tre månader.

iii) transitvisering: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för inresa för transitering genom denna medlemsstat eller flera medlemsstater, med undantag av flygplatstransitering.

iv) visering för flygplatstransitering: tillstånd eller beslut som gör det möjligt för en tredjelandsmedborgare som särskilt omfattas av detta krav att passera genom transitområdet på en flygplats, dock utan att beträda den berörda medlemsstatens territorium, vid en mellanlandning eller en överföring mellan olika sträckor under en internationell flygning.

⇩ ny

l) *risk för avvikande*: skäl, grundade på lagstadgade objektiva kriterier, att misstänka att en sökande, en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som är föremål för ett beslut om överföring kan komma att avvika.

🡻 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

KAPITEL II

ALLMÄNNA PRINCIPER ⌦ OCH GARANTIER ⌫

Artikel 3

⌦ *Tillgång till förfarandet för prövning av en ansökan om internationellt skydd* ⌫

1. Medlemsstaterna ska pröva varje ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ som lämnas in av en tredjelandsmedborgare ⇨ eller en statslös person ⇦ ⌦ inom någon av medlemsstaternas territorium, inklusive ⌫ vid gränsen eller inom ⇨ transitområdena ⇦ ~~medlemsstatens territorium~~. Ansökan ska prövas av en enda medlemsstat, som ska vara den medlemsstat som enligt kriterierna i kapitel III ⌦ i denna förordning ⌫ fastställs som ansvarig.

↓ 343/2003/EG artikel 13 ⇨ ny

2. Om det på grundval av kriterierna i denna förordning inte kan avgöras vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦, ska den medlemsstat där ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ först lämnades in ansvara för prövningen.

↓ 343/2003/EG ⇨ ny

3. Varje medlemsstat behåller möjligheten att~~, med tillämpning av sin nationella rätt,~~ skicka en asylsökande till ett ⇨ säkert ⇦ tredje land ~~i enlighet med bestämmelserna i Genèvekonventionen~~ ⇨ de bestämmelser och garantier som föreskrivs i direktiv 2005/85/EG ⇦.

↓ 343/2003/EG artikel 3(4) (anpassad) ⇨ ny

Artikel 4

⌦ Rätt till information ⌫

~~4~~1. ⇨ Omedelbart efter det att en ansökan om internationellt skydd har lämnats in ska medlemsstaternas behöriga myndigheter underrätta ⇦ ~~D~~den asylsökande ~~skall underrättas skriftligen, på ett språk som han eller hon rimligen kan förväntas förstå~~ ⌦ om ⌫ tillämpningen av denna förordning~~, dess tidsfrister och konsekvenser~~ ⇨, särskilt om ⇦

⇩ ny

a) syftena med denna förordning och konsekvenserna av att ge in en ny ansökan i en annan medlemsstat,

b) kriterierna för ansvarsfördelning och hierarkin mellan dessa,

c) de allmänna förfaranden och tidsfrister som medlemsstaterna ska följa,

d) de möjliga resultaten av förfarandet och följderna av dessa,

e) möjligheten att överklaga ett beslut,

f) det faktum att de behöriga myndigheterna kan komma utbyta uppgifter om vederbörande i det enda syftet att tillämpa de skyldigheter som följer av denna förordning,

g) rätten att få åtkomst till uppgifter som rör sökanden och att begära att oriktiga uppgifter om vederbörande rättas eller att olagligen behandlade uppgifter om denne utplånas, inbegripet rätten att få information om förfarandena för utövande av dessa rättigheter och kontaktuppgifter till de nationella tillsynsmyndigheter som ska vara behöriga att pröva frågor om skydd av personuppgifter.

2. Den information som avses i punkt 1 ska tillhandahållas sökanden skriftligt, på ett språk denne rimligen kan förväntas förstå. Medlemsstaterna ska använda sig av den gemensamma broschyr som utarbetats för ändamålet i enlighet med punkt 3.

Om det är nödvändigt för att sökanden ska kunna ta till sig informationen, ska den även tillhandahållas muntligen, vid den intervju som ska anordnas enligt punkt 5.

Medlemsstaterna ska tillhandahålla informationen på ett sätt som är förenligt med sökandens ålder.

3. En gemensam broschyr som innehåller åtminstone den information som avses i punkt 1 ska utarbetas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40.2.

Artikel 5

Personlig intervju

1. Den medlemsstat som utför arbetet med att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig enligt denna förordning ska erbjuda sökandena möjlighet att genomgå en personlig intervju med en person som enligt nationell lagstiftning är behörig att utföra en sådan intervju.

2. Den personliga intervjun ska syfta till att underlätta arbetet med att fastställa ansvarig medlemsstat, i synnerhet genom att ge sökanden möjlighet att ge in de relevanta uppgifter som krävs för ett korrekt fastställande av ansvarig medlemsstat, och till att underrätta sökanden muntligen om tillämpningen av denna förordning.

3. Den personliga intervjun ska äga rum inom skälig tid från det att en ansökan om internationellt skydd gavs in och, under alla omständigheter, innan något beslut har fattats om att överföra sökanden till den ansvariga medlemsstaten i enlighet med artikel 25.1.

4. Den personliga intervjun ska genomföras på ett språk som sökanden rimligen kan förväntas förstå och på vilket vederbörande kan kommunicera. Om så behövs ska medlemsstaterna utse en tolk som kan garantera en fungerande kommunikation mellan sökanden och intervjuaren.

5. Den personliga intervjun ska genomföras under förhållanden som garanterar tillbörlig sekretess.

6. Den medlemsstat som utför den personliga intervjun ska sammanställa en kortfattad skriftlig rapport med de viktigaste av de uppgifter som sökanden har lämnat vid intervjun och tillhandahålla den sökande en kopia av denna rapport. Rapporten ska bifogas varje överföringsbeslut i enlighet med artikel 25.1.

Artikel 6

Skydd för underåriga

1. Barnets bästa ska komma i första rummet för medlemsstaterna vid alla förfaranden som föreskrivs i denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska se till att ett ombud finns till hands för att företräda eller bistå den underårige i samband med alla förfaranden som föreskrivs i denna förordning. Denna företrädare kan också vara den företrädare som avses i artikel 23 i direktiv […/…/EG] [om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna].

3. Vid bedömningen av vad som är bäst för barnet ska medlemsstaterna ha ett nära samarbete med varandra och i synnerhet ta vederbörlig hänsyn till följande faktorer:

   a) Möjligheterna till familjeåterförening.

   b) Den underåriges välbefinnande och sociala utveckling, särskilt hans eller hennes etniska, religiösa, kulturella och språkliga bakgrund.

   c) Trygghets- och säkerhetsöverväganden, särskilt om det finns en risk för att barnet är ett offer för människohandel.

   d) Den underåriges synpunkter, med hänsyn till hans eller hennes ålder och mognad.

4. Medlemsstaterna ska i nationell lagstiftning fastställa förfaranden för spårning av i medlemsstaterna närvarande familjemedlemmar eller andra släktingar till underåriga utan medföljande vuxen. De ska inleda efterforskningen av familjemedlemmar eller andra släktingar till underåriga utan medföljande vuxen så snart som möjligt efter det att ansökan om internationellt skydd har getts in, med hänsyn till vad som är bäst för den underårige.

5. De behöriga myndigheter som anges i artikel 33 och som handlägger framställningar rörande underåriga utan medföljande vuxen ska erhålla lämplig fortbildning i underårigas särskilda behov.

↓ 343/2003/EG (anpassad) ⇨ ny

KAPITEL III

~~KRITERIERNAS RANGORDNING~~

⌦ KRITERIER FÖR ATT FASTSTÄLLA ANSVARIG MEDLEMSSTAT ⌫

Artikel ~~5~~ 7

⌦ Kriteriernas rangordning ⌫

1. Kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret ska tillämpas i den ordning de anges i detta kapitel.

2. Vilken medlemsstat som har ansvaret i enlighet med kriterierna ⌦ i detta kapitel ⌫ ska fastställas på grundval av situationen vid den tidpunkt då den asylsökande först lämnade in sin ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ i en medlemsstat.

⇩ ny

3. Genom avvikelse från punkt 2 ska den ansvariga medlemsstaten enligt kriterierna i artiklarna 8–12, för att säkerställa principen om familjens enhet följs och att hänsyn tas till barnets bästa, fastställas mot bakgrund av situationen när personen som ansöker om internationellt skydd gav in sin senaste ansökan om internationellt skydd. Denna punkt ska vara tillämplig på villkor att asylsökandens tidigare ansökningar ännu inte blivit föremål för ett första avgörande i sak.

🡻 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

Artikel ~~6~~ 8

⌦ Underåriga utan medföljande vuxen ⌫

1. Om den ~~asyl~~sökande är en underårig utan medföljande vuxen, ska ansvaret för att pröva ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ ligga hos den medlemsstat där en medlem av sökandens familj lagligen befinner sig, förutsatt att det ligger i den underåriges intresse.

🡻 343/2003/EG artikel 15(3) (anpassad)
⇨ ny

2~~3.~~ Om den ~~asyl~~sökande är en underårig utan medföljande vuxen och i en annan medlemsstat har en ~~eller flera~~ släkting~~ar~~ ⇨ som vistas lagligt där och ⇦ som kan ta hand om honom eller henne, ska ⌦ den ⌫ medlemsstat~~erna~~ ~~om möjligt sammanföra den underårige med släktingen eller släktingarna,~~ ansvara för

prövningen av ansökan, förutsatt att det ligger i ~~såvida detta inte strider mot~~ den underåriges ~~bästa~~ intresse

---

⇩ ny

3. Om den sökande har familjemedlemmar eller andra släktingar som vistas lagligt i mer än en medlemsstat, ska beslutet om vilken medlemsstat som ska ansvara för prövningen grundas på vad som är bäst för den underårige.

🡻 343/2003/EG
⇨ ny

4. I frånvaro av en familjemedlem ⇨ eller en annan släkting ⇦ ska den medlemsstat där den underårige har gett in sin ⇨ senaste ⇦ ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ vara ansvarig för prövningen av ~~asyl~~ansökan, ⇨ förutsatt att det ligger i den underåriges intresse. ⇦

🡻 1103/2008/EG, punkt 3.1 i bilagan
⇨ ny

5. Villkoren och förfarandena för genomförandet av ~~denna artikel~~ punkterna 2 och 3~~, inklusive samrådsmekanismer vid behov för att reglera meningsskiljaktigheter mellan medlemsstaterna i fråga om behovet av att sammanföra personerna i fråga eller lämplig plats för detta~~, ska antas av kommissionen. Sådana åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel ~~27.3~~ 40.3.

🡻 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

Artikel ~~7~~9

⌦ *Återförening med familjemedlemmar som har ansökt om internationellt skydd* ⌫

Om en familjemedlem till den asylsökande, oberoende av om familjen bildades tidigare i ursprungslandet, har beviljats rätt att i egenskap av ~~flykting~~ ⇨ person som beviljats internationellt skydd ⇦ vistas i en medlemsstat, ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦, om de berörda personerna ~~så önskar~~ ⌦ skriftligen ⌫ ⌦ uttryckt önskemål om detta ⌫.

Artikel ~~8~~10

⌦ Återförening med familjemedlemmar som har beviljats internationellt skydd ⌫

Om en familjemedlem till den asylsökande befinner sig i en medlemsstat och har gett in en ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ ⌦ i den medlemsstaten ⌫ som ännu inte blivit föremål för ett första beslut i sak, ska ~~den~~ medlemsstaten ⌦ i fråga ⌫ ansvara för prövningen av ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦, om de berörda personerna ~~så önskar~~ ⌦ skriftligen ⌫ uttryckt önskemål om detta.

Artikel ~~15~~11

⌦ Släktingar i beroendeställning ⌫

~~2~~1. ⌦Om den ~~berörda personen~~ asylsökande ⌫ ~~den andres hjälp~~ på grund av graviditet eller ett nyfött barn, svår sjukdom, allvarligt funktionshinder eller hög ålder är beroende av hjälp från ⌦ en släkting ⌫, ⇨ eller om en släkting är beroende av den sökandes hjälp av samma skäl, ska den medlemsstat som ansvarar för prövningen av ansökan anses som mest lämpad att hålla dem samman eller återförena dem ⇦ ~~ska medlemsstaterna normalt hålla samman eller sammanföra den asylsökande med en annan släkting som vistas på en annan medlemsstats territorium~~, förutsatt att familjebanden fanns i ursprungslandet ⇨ och de berörda personerna skriftligen uttryckt önskemål om detta. Vid bedömningen av vilken medlemsstat som ska anses mest lämpad ska hänsyn tas till de berörda personernas bästa, till exempel den beroende personens möjligheter att resa. ⇦

↓ 1560/2003 artikel 11(1) (anpassad)

~~Artikel 15.2 i förordning (EG) nr 343/2003 skall tillämpas såväl när den asylsökande är beroende av stöd från en släkting som redan befinner sig i en medlemsstat, som när den släkting som befinner sig i en medlemsstat är beroende av stöd från den asylsökande.~~

↓ 1103/2008/EG, punkt 3.1 i bilagan (anpassad)

2.~~5~~ Villkoren och förfarandena för genomförandet av ~~denna artikel~~ punkt 1~~, inklusive samrådsmekanismer vid behov för att reglera meningsskiljaktigheter mellan medlemsstaterna i fråga om behovet av att sammanföra personerna i fråga eller lämplig plats för detta,~~ ska antas av kommissionen. Sådana åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel ~~27.3~~ 40.3.

↓ 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

Artikel ~~14~~ 12

⌦ Familjeförfarande ⌫

Om flera medlemmar av samma familj lämnar in ~~asyl~~ansökningar ⇨ om internationellt skydd ⇦ i en medlemsstat samtidigt, eller vid olika tidpunkter som ligger så nära varandra att förfarandena för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för prövningen kan genomföras samlat, och om tillämpningen av kriterierna i denna förordning skulle leda till att familjemedlemmarna separeras, ska följande bestämmelser ligga till grund för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret:

a) Den medlemsstat som genom kriterierna fastställs som ansvarig för övertagande av flertalet familjemedlemmar ska ansvara för prövningen av alla familjemedlemmarnas ~~asyl~~ansökningar ⇨ om internationellt skydd ⇦ .

b) I annat fall ska den medlemsstat som genom kriterierna fastställs som ansvarig för prövningen av den äldsta familjemedlemmens asylansökan ansvara för prövningen.

Artikel ~~9~~13

⌦ Utfärdande av uppehållstillstånd eller viseringar ⌫

1. Om den asylsökande har ett giltigt uppehållstillstånd, ska den medlemsstat som utfärdat tillståndet ansvara för prövningen av ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦.

2. Om den asylsökande har en giltig visering, ska den medlemsstat som utfärdat viseringen ansvara för prövningen av ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦, såvida inte viseringen har utfärdats på en annan medlemsstats vägnar eller efter skriftligt bemyndigande av en annan medlemsstat. I så fall ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦. Om en medlemsstat först samråder med den centrala myndigheten i en annan medlemsstat, särskilt av säkerhetsskäl, ska den senare medlemsstatens svar inte anses vara ett skriftligt bemyndigande i den mening som avses i denna bestämmelse.

3. Om den asylsökande har flera giltiga uppehållstillstånd eller viseringar, utfärdade av olika medlemsstater, ska frågan om vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ avgöras enligt följande:

   a) Den medlemsstat som har utfärdat uppehållstillstånd med längst giltighetstid eller, om tillstånden gäller för lika lång tid, den medlemsstat som har utfärdat det uppehållstillstånd som löper ut sist.

b) Den medlemsstat som har utfärdat den visering som löper ut sist, om de olika viseringarna är av samma art.

c) Om viseringarna är av olika art, den medlemsstat som har utfärdat viseringen med den längsta giltighetstiden eller, om viseringarna gäller för lika lång tid, den medlemsstat som har utfärdat den visering som löper ut sist.

4. Om den asylsökande endast har ett eller flera uppehållstillstånd som löpt ut inom den senaste tvåårsperioden eller en eller flera viseringar som löpt ut inom den senaste sexmånadersperioden och som gjort det möjligt för honom eller henne att resa in på en medlemsstats territorium, ska punkterna 1, 2 och 3 vara tillämpliga så länge som den asylsökande inte lämnar medlemsstaternas territorium.

Om den asylsökande har ett eller flera uppehållstillstånd som löpt ut sedan mer än två år tillbaka eller en eller flera viseringar som löpt ut sedan mer än sex månader tillbaka och som gjort det möjligt för honom eller henne att resa in på en medlemsstats territorium, och om han eller hon inte har lämnat medlemsstaternas territorium, ska den medlemsstat där ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ lämnas in vara ansvarig.

5. Om ett uppehållstillstånd eller en visering har utfärdats på grundval av en fiktiv eller lånad identitet eller på grundval av förfalskade, efterbildade eller ogiltiga handlingar, ska detta inte hindra att den medlemsstat som utfärdat uppehållstillståndet eller viseringen tilldelas prövningsansvaret. Den medlemsstaten ska dock inte vara ansvarig om den kan visa att ett bedrägeri har begåtts efter det att uppehållstillståndet eller viseringen utfärdades.

Artikel ~~10~~14

⌦ Inresa och vistelse ⌫

1. Om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som nämns i artikel 22~~18~~.3, även sådana uppgifter som avses i kapitel III i förordning [.../.../EG] ⌦ [om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen] ⌫ ~~(EG) nr 2725/2000~~, att en asylsökande utan tillstånd har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredje land, ska den medlemsstat där inresan ägt rum ansvara för prövningen av ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦. Detta ansvar ska upphöra tolv månader efter det att den otillåtna gränspassagen ägde rum.

2. När en medlemsstat inte kan eller inte längre kan hållas ansvarig i enlighet med punkt 1 och om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som nämns i artikel 22~~18~~.3, att den asylsökande – som har rest in på en medlemsstats territorium utan tillstånd eller vars sätt att resa in inte kan fastställas – ~~vid tiden för ansökans inlämning~~ ~~tidigare~~ har vistats en sammanhängande period på minst fem månader i en medlemsstat ⌦ innan ansökan lämnades in ⌫, ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦.

Om den asylsökande har vistats under tidsperioder på minst fem månader i flera medlemsstater, ska den medlemsstat där detta senast varit fallet ansvara för prövningen av ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦.

Artikel ~~11~~15

⌦ *Inresa efter upphävt viseringskrav* ⌫

1. Om en tredjelandsmedborgare ⇨ eller en statslös person ⇦ reser in på en medlemsstats territorium där han eller hon inte behöver visering ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av dennes ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦.

2. Principen i punkt 1 är inte tillämplig om tredjelandsmedborgaren ⇨ eller den statslösa personen ⇦ lämnar in sin ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ i en annan medlemsstat där han eller hon inte heller behöver visering för inresa till territoriet. I så fall ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦.

Artikel ~~12~~16

⌦ *Ansökan på det internationella transitområdet på en flygplats* ⌫

Om en ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ görs av en tredjelandsmedborgare ⇨ eller en statslös person ⇦ på det internationella transitområdet på en flygplats i en medlemsstat ska den medlemsstaten ansvara för prövningen.

KAPITEL IV

~~HUMANITÄRA SKÄL~~

⌦ KLAUSULER OM FRIVILLIGT ANSVAR ⌫

Artikel ~~15~~17

⌦ Klausuler om frivilligt ansvar ⌫

↓ 343/2003/EG artikel 3(2) (anpassad) ⇨ ny

1. ~~2.~~ Genom undantag från artikel 3. ~~punkt~~ 1 får varje medlemsstat, ⇨ särskilt om det föreligger humanitära eller ömmande skäl, besluta att ⇦ pröva en ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ som den har mottagit, även om det inte föreligger någon sådan skyldighet enligt de kriterier som anges i denna förordning, ⇨ under förutsättning att den sökande går med på detta ⇦.

   I så fall blir denna medlemsstat ansvarig i förordningens mening och ska överta de skyldigheter som följer av detta ansvar. I ~~förekommande~~ ⌦ tillämpliga ⌫ fall ska denna medlemsstat underrätta den tidigare ansvariga medlemsstaten, den medlemsstat som genomför ett förfarande för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret eller den medlemsstat som har mottagit en framställan om övertagande eller återtagande ⇨ genom att använda kommunikationsnätet DubliNet, som inrättas genom artikel 18 i förordning (EG) nr 1560/2003 ⇦.

   Den medlemsstat som blir ansvarig i enlighet med denna punkt ska också omedelbart ange i Eurodac att den har övertagit ansvaret i enlighet med artikel 17.6 i förordning [.../.../EG] [om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen].

↓ 343/2003/EG (anpassad) ⇨ ny

2. ~~En medlemsstat får, även om den inte är ansvarig enligt kriterierna i denna förordning,~~ ⌦ Den medlemsstat i vilken en ansökan om internationellt skydd ges in och som genomför förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat, eller den ansvariga medlemsstaten, ⌫ får ⇨ när som helst uppmana en annan medlemsstat att överta en sökande för att ⇦ sammanföra familjemedlemmar och andra släktingar ~~i beroendeställning~~ av humanitära skäl, särskilt familjeskäl eller kulturellt betingade faktorer, ⇨ även om den sistnämnda medlemsstaten inte är ansvarig enligt kriterierna i artiklarna 8–12 i denna förordning ⇦. ~~I detta fall skall den medlemsstaten efter~~

~~framställan av en annan medlemsstat pröva den berörda personens asylansökan.~~ De berörda personerna måste ⌦ lämna sitt samtycke ⌫ ⌦ skriftligen ⌫.

↓ 1560/2003 artikel 13(2)

Framställan om övertagande ska innehålla alla uppgifter som den anmodande medlemsstaten har tillgång till, för att ge den anmodade medlemsstaten möjlighet att bedöma situationen.

↓ 1560/2003 (anpassad) artikel 13(3)
⇨ ny

⌦ Den anmodade medlemsstaten ska utföra ⌫ de kontroller som behövs ~~för att allt efter omständigheterna försäkra sig om att det föreligger humanitära skäl, särskilt av familjerelaterad eller kulturell natur, att den berörda personen är i en beroendeställning eller att den andra berörda personen har förmåga att tillhandahålla det förväntade stödet och åtar sig att göra det.~~ ⇨ för att kontrollera de humanitära skäl som åberopas och fatta beslut om en framställan inom två månader från det att framställan gjordes. Ett avslag på framställan ska motiveras. ⇦

↓ 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

~~4.~~ Om den ⌦ anmodade ⌫ ~~tillfrågade~~ medlemsstaten ~~bifaller~~ ⌦ godtar ⌫ denna framställan, ska ansvaret för prövningen av ansökan överföras till den medlemsstaten.

↓ 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

KAPITEL V

~~ÖVERTAGANDE OCH ÅTERTAGANDE~~

⌦ DEN ANSVARIGA MEDLEMSSTATENS SKYLDIGHETER ⌫

Artikel ~~16~~18

⌦ *Den ansvariga medlemsstatens skyldigheter* ⌫

1. Den medlemsstat som enligt kriterierna i denna förordning har ansvaret för att pröva en ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ ska vara skyldig att

a) på de villkor som anges i artiklarna 21, ~~17–19~~, 22 och 28 överta en asylsökande som har gett in en ansökan i en annan medlemsstat,

b) på de villkor som anges i ~~artikel~~ artiklarna 23, 24 och 28 återta en ~~asyl~~sökande vars ansökan är under prövning och som ⇨ har lämnat in en ansökan i en annan medlemsstat eller som ⇦ ~~utan tillstånd~~ befinner sig i en annan medlemsstat ⇨ utan uppehållstillstånd ⇦,

c)~~d)~~ på de villkor som anges i artiklarna 23, 24 och 28 ~~20~~ återta en asylsökande som har återkallat en ansökan under prövning och gett in en asylansökan i en annan medlemsstat,

d)~~e)~~ på de villkor som anges i ~~artikel~~ artiklarna 23, 24 och 28 återta en ~~asyl~~sökande vars ansökan är under prövning och som ⇨ har lämnat in en ansökan i en annan medlemsstat eller som ⇦ ~~utan tillstånd~~ befinner sig i en annan medlemsstat ⇨ utan uppehållstillstånd ⇦,

⌦ 2. Den ansvariga medlemsstaten ska ⌫ ⇨ i alla situationer som avses punkt 1 a–d pröva eller ⇦ slutföra prövningen av ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd som den sökande gett in, i enlighet med artikel 2 d ⇦. ⇨ Om den ansvariga medlemsstaten hade beslutat att avbryta prövningen av en ansökan efter det att den dragits tillbaka av den sökande, ska den återkalla det beslutet och slutföra prövningen av ansökan, i enlighet med artikel 2 d. ⇦

Artikel 19

⌦ Ansvarets upphörande ⌫

1. ~~2.~~ Om en medlemsstat utfärdar uppehållstillstånd till den asylsökande, ska de skyldigheter som anges i artikel 18. ~~punkt~~ 1 överföras till den medlemsstaten.

2. ~~3.~~ De skyldigheter som anges i artikel 18. ~~punkt~~ 1 ska upphöra om ⇨ den medlemsstat som ansvarar för prövningen av ansökan, när den anmodas att överta eller återta en sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d, kan konstatera att ⇦ ~~tredjelandsmedborgaren~~ ⌦ den berörda personen ⌫ har lämnat medlemsstaternas territorium under minst tre månader, om han eller hon inte har ett giltigt uppehållstillstånd som utfärdats av den ansvariga medlemsstaten.

⇩ ny

En ansökan som ges in efter en sådan frånvaro ska betraktas som en ny ansökan, som ger upphov till ett nytt förfarande för fastställande av ansvarig medlemsstat.

🡻 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

3. ~~4.~~ De skyldigheter som anges i artikel 18 ~~punkt~~ 1 c~~d~~ och 1 d~~e~~ ska ~~också~~ upphöra ~~så snart som~~ ⌦ om ⌫ den medlemsstat som är ansvarig för prövningen av asylansökan ⇨ , efter att ha blivit anmodad att ta tillbaka en sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d, kan konstatera att ⇦, ~~efter det att ansökan återkallats eller avslagits, har vidtagit och genomfört de åtgärder som krävs för att tredjelandsmedborgaren skall kunna återvända till sitt ursprungsland eller resa till ett annat land dit han eller hon lagligen kan bege sig~~ ⇨ den berörda personen har lämnat medlemsstaternas territorium i enlighet med ett beslut om återsändande eller ett utvisningsbeslut som medlemsstaten utfärdade efter det att ansökan återkallats eller avslagits ⇦.

⇩ ny

En ansökan som ges in efter det att ett utvisningsbeslut har verkställts ska betraktas som en ny ansökan, som ger upphov till ett nytt förfarande för fastställande av ansvarig medlemsstat.

↓ 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

KAPITEL VI

⌦ FÖRFARANDEN FÖR ÖVERTAGANDE OCH ÅTERTAGANDE ⌫

⌦AVDELNING 1: Inledande av förfarandet ⌫

Artikel ~~4~~20

⌦ Inledande av förfarandet ⌫

1. Förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret enligt denna förordning ska inledas när en ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ första gången lämnas in i en medlemsstat.

2. En ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ ska anses inlämnad vid den tidpunkt då en formell ansökan från den ~~asyl~~sökande eller en rapport från myndigheterna inkom till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten. Om ansökan inte är skriftlig, bör rapporten upprättas så snart som möjligt efter avsiktsförklaringen.

3. Vid tillämpningen av denna förordning ska situationen för underåriga barn som medföljer den asylsökande och som uppfyller definitionen av familjemedlemmar i artikel 2 i betraktas som oskiljaktig från föräldrarnas eller vårdnadshavarens situation och vara en fråga för den medlemsstat som har ansvaret för att pröva förälderns eller vårdnadshavarens ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦, även om de underåriga inte själva söker asyl ⇨ , förutsatt att detta ligger i hans eller hennes intresse ⇦. Barn som föds efter sökandens ankomst till medlemsstaternas territorium ska behandlas på samma sätt, utan att ett nytt förfarande för övertagande behöver inledas.

4. Om en ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ lämnas in till de behöriga myndigheterna i en medlemsstat av en sökande som befinner sig på en annan medlemsstats territorium, ska den medlemsstat där sökanden befinner sig avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan. Den medlemsstat där sökanden befinner sig ska utan dröjsmål underrättas av den medlemsstat som har mottagit ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ och ska därefter i enlighet med denna förordning anses vara den medlemsstat där ansökan getts in.

   Sökanden ska skriftligen underrättas om denna överföring och vilken dag den ägde rum.

5. Enligt villkoren i artik~~el~~larna ~~20~~ 23, 24 och 28 ska den medlemsstat där en ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ ⌦ först ⌫ har getts in, i syfte att avsluta förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan, återta en asylsökande som befinner sig i en annan medlemsstat och som

där har gett in en ny ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ efter att ha återkallat sin ⌦ första ⌫ ansökan ⌦ som getts in i en annan medlemsstat ⌫ under förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret ⇨ för prövningen av ansökan om internationellt skydd ⇦.

Denna skyldighet ska upphöra om den ⇨ medlemsstat som anmodats att slutföra förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat kan konstatera att den ⇦ asylsökande under tiden har lämnat medlemsstaternas territorium under minst tre månader eller har beviljats uppehållstillstånd i en ⌦ annan ⌫ medlemsstat.

⇩ ny

En ansökan som ges in efter en sådan frånvaro ska betraktas som en ny ansökan, som ger upphov till ett nytt förfarande för fastställande av ansvarig medlemsstat.

🡻 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

⌦*Avdelning II: Förfarande vid framställningar om övertagande* ⌫

Artikel ~~17~~21

⌦ *Framställan om övertagande* ⌫

1. Om en medlemsstat som har mottagit en ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationell skydd ⇦ bedömer att en annan medlemsstat ska ansvara för prövningen av denna ansökan, får den förstnämnda medlemsstaten så snart som möjligt och i vart fall inom tre månader från det att asylansökan lämnades in enligt artikel ~~4~~20.2 anmoda den senare medlemsstaten att överta den asylsökande.

   Om framställan om övertagande av en asylsökande inte görs inom tre månader, ska den medlemsstat där ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ lämnades in ansvara för prövningen.

2. Den anmodande medlemsstaten får begära ett brådskande svar, om ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ har getts in efter vägrad inresa eller vistelse, efter anhållande på grund av vistelse utan tillstånd eller efter delgivning eller verkställighet av beslut om utvisning och/eller om den asylsökande hålls i förvar.

   I en sådan framställan ska anges grunderna till varför ett brådskande svar är nödvändigt samt en svarsfrist. Svarsfristen ska vara minst en vecka.

3. I båda fallen ska en framställan om en annan medlemsstats övertagande göras med användning av ett standardformulär och innehålla bevis eller indicier i enlighet med de två förteckningar som nämns i artikel ~~18~~22.3 och/eller relevanta uppgifter ur den

asylsökandes redogörelse, så att myndigheterna i den anmodade medlemsstaten ska kunna kontrollera om den är ansvarig enligt kriterierna i denna förordning.

Bestämmelserna om formerna för hur en framställan ska göras och översändas ska antas enligt förfarandet i artikel 40.2 ~~27.2~~.

Artikel ~~18~~22

⌦ Framställan om övertagande ⌫

1. Den anmodade medlemsstaten ska utföra de kontroller som behövs och fatta beslut om en framställan om övertagande av en asylsökande inom två månader från det att framställan gjordes.

2. Under det förfarande som föreskrivs i denna förordning för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ ska bevis och indicier användas.

3. I enlighet med det förfarande som avses i artikel ~~27.2~~ 40.2 ska det utarbetas två förteckningar som regelbundet ska ses över, med uppgifter om bevis och indicier enligt följande kriterier:

   a) Bevis

      i) Här avses formella bevis som avgör ansvar enligt förordningen, så länge de inte vederläggs genom motbevis.

      ii) Medlemsstaterna ska till den kommitté som avses i artikel ~~27~~ 40 lämna förlagor till de olika kategorierna av administrativa dokument, i enlighet med den indelning som fastställs i förteckningen över formella bevis.

   b) Indicier

      i) Här avses indikationer som, även om de kan motsägas, i vissa fall kan vara tillräckliga, beroende på vilket bevisvärde de tillmäts.

      ii) Deras bevisvärde, i förhållande till ansvaret för prövningen av ~~asylansökningen~~ ⇨ ansökan om internationellt skydd ⇦ ska bedömas från fall till fall.

4. Beviskraven bör inte gå utöver det som är nödvändigt för att rätt kunna tillämpa denna förordning.

5. Om det saknas formell bevisning, ska den anmodade medlemsstaten ta på sig ansvaret om det finns indicier som är sammanhängande, kontrollerbara och tillräckligt detaljerade för att ansvaret ska kunna fastställas.

6. Om den anmodande medlemsstaten har begärt ett brådskande svar, i enlighet med bestämmelserna i artikel ~~17.2~~ 21.2, ska den anmodade medlemsstaten göra allt den kan för att svara inom den angivna fristen. I undantagsfall, där det kan visas att

prövningen av en framställan om övertagande är särskilt komplicerad, får den anmodade medlemsstaten lämna svar efter det att den begärda tidsgränsen har överskridits, men ska under alla förhållanden svara inom en månad. I sådana situationer måste den anmodade medlemsstaten meddela sitt beslut att uppskjuta sitt svar till den anmodande medlemsstaten inom den ursprungligen begärda tidsfristen.

7. Om inget svar har lämnats inom två månader enligt punkt 1 respektive en månad enligt punkt 6, ska framställan om övertagande anses godtagen och medföra skyldighet att överta personen, vilket innefattar ~~bestämmelser om~~ ⌦ en skyldighet att tillhandahålla ⌫ lämpliga ankomstarrangemang.

⌦ *Avdelning III: Förfaranden vid framställningar om återtagande* ⌫

Artikel ~~20~~ 23

⌦ *Framställan om återtagande* ⌫

🡻 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

1. ~~Återtagande av en asylsökande~~ ⇨ Om en medlemsstat som mottagit en senare gjord ansökan om internationellt skydd, eller inom vars territorium en sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d vistas utan uppehållstillstånd, anser att en annan medlemsstat ska ha ansvaret ⇦ ~~skall verkställas enligt följande bestämmelser~~ enligt artikel ~~4~~20.5 och artikel ~~16~~18.1 ~~e~~b, ~~d~~c och ~~e~~d ⇨ kan den anmoda den andra medlemsstaten att återta den personen. ⇦

⇩ ny

2. Vid senare gjorda ansökningar om internationellt skydd ska framställan om återtagande av den berörda personen göras så fort som möjligt och senast inom två månader från det att en träff registrerades i Eurodac, i enlighet med artikel 6.5 i förordning (EG) nr [.../...] [om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen].

Om framställan om återtagande av den sökande som givit in en senare ansökan om internationellt skydd grundar sig på andra bevis än uppgifter som erhållits från Eurodacsystemet, ska den översändas till den anmodade medlemsstaten inom tre månader från den dag då ansökan om internationellt skydd gavs in i enlighet med artikel 20.2.

3 Om det inte finns någon senare ansökan om internationellt skydd, och den anmodande medlemsstaten beslutar att göra en sökning i Eurodacsystemet i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr [.../...] [om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinförordningen], ska framställan

om återtagande av den berörda personen göras så fort som möjligt och senast inom två månader från det att en träff registrerades i Eurodac, i enlighet med artikel 13.4 i den förordningen.

Om framställan om återtagande av den berörda personen grundar sig på andra bevis än uppgifter som erhållits från Eurodacsystemet, ska den översändas till den anmodade medlemsstaten inom tre månader från den dag då den anmodande medlemsstaten blir medveten om att den andra medlemsstaten kan vara ansvarig för personen i fråga.

4. Om framställan om att återta en sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d inte görs inom de tidsperioder som föreskrivs i punkterna 2 och 3, ska ansvaret för prövningen av ansökan om internationellt skydd åligga den medlemsstat i vilken ansökan senare gavs in eller inom vars territorium personen vistas utan uppehållstillstånd.

↓ 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

5 a) En framställan om återtagande ⌦ av den asylsökande eller en annan person som avses i artikel 18.1 d ⌫ ⇨ ska göras på ett standardformulär och omfatta de bevis eller indicier och/eller relevanta uppgifter ur den berörda personens redogörelse ⇦ ~~skall innehålla de uppgifter~~ som krävs för att ⌦ myndigheterna i ⌫ den anmodade medlemsstaten ska kunna kontrollera ~~att~~ ⌦ huruvida ⌫ den har ansvaret.

~~3.~~ Bestämmelserna om bevis och indicier och deras tolkning samt om formerna för hur en framställan ska göras och överlämnas ska antas enligt förfarandet i artikel ~~27.2~~40.2.

Artikel 24

⌦ *Svar på en framställan om återtagande* ⌫

~~(b)~~1. Den anmodade medlemsstaten ~~är skyldig att~~ ska utföra nödvändiga kontroller och ⌦ meddela beslut om ⌫ framställan ⌦ att återta den berörda personen ⌫ ~~den fått~~ så fort som möjligt och under inga omständigheter senare än en månad från den dag då framställan mottogs. Om framställan grundar sig på uppgifter som erhållits från Eurodacsystemet, ska tidsfristen minskas till två veckor.

~~c)~~2. ~~Om den anmodade medlemsstaten inte meddelar sitt beslut~~ ⌦ Underlåtenhet att agera ⌫ inom den frist på en månad respektive två veckor som anges i punkt ~~b~~ 1 ⌦ ska likställas med att framställan har godtagits ⌫ ⇨ och medföra skyldighet ⇦ ~~skall den anses ha samtyckt till~~ att återta ~~den asylsökande~~ ⌦ den berörda personen ⌫ ⇨ , inklusive skyldighet att ordna med lämpliga ankomstarrangemang ⇦.

~~En medlemsstat som samtycker till att återta en asylsökande skall vara skyldig att åter släppa in denna person på sitt territorium. Överföringen skall verkställas enligt~~

~~den anmodande medlemsstatens nationella lagstiftning, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, så snart det är praktiskt möjligt och senast inom sex månader efter det att framställan om återtagande av en annan medlemsstat godtogs eller beslutet i fråga om överklagande eller omprövning med suspensiv verkan fattades.~~

~~Den anmodande medlemsstaten skall underrätta den asylsökande om att han eller hon skall återtas av den ansvariga medlemsstaten. Beslutet skall vara motiverat. Det skall innehålla uppgifter om frister för överföringen och om nödvändigt information om vilken dag och på vilken plats den asylsökande skall infinna sig, om han eller hon beger sig till den ansvariga medlemsstaten på egen hand. Detta beslut skall kunna överklagas eller omprövas. Ett överklagande eller en omprövning av beslutet skall inte ha någon suspensiv verkan för genomförandet av överföringen utom om domstol eller behörig myndighet beslutar så från fall till fall, om den nationella lagstiftningen medger detta.~~

~~Vid behov skall den anmodande medlemsstaten förse den asylsökande med en passersedel, som skall vara utformad efter den modell som antas enligt förfarandet i artikel 27.2.~~

~~Den ansvariga medlemsstaten skall alltefter omständigheterna underrätta den anmodande medlemsstaten om huruvida den asylsökande kommit fram i god ordning eller inte har infunnit sig inom den fastställda tidsfristen.~~

~~2. Om överföringen inte görs inom tidsfristen på sex månader, skall ansvaret ligga hos den medlemsstat där asylansökan lämnades in. Denna tidsfrist får förlängas till högst ett år om överföringen eller prövningen av ansökningen inte kunnat genomföras på grund av att den asylsökande var frihetsberövad, eller till högst arton månaderom den asylsökande håller sig undan.~~

~~3. Bestämmelserna om bevis och indicier och deras tolkning samt om formerna för hur en framställan skall göras och överlämnas skall antas enligt förfarandet i artikel 27.2.~~

~~4. Kompletterande bestämmelser om hur överföringen skall verkställas får antas enligt förfarandet i artikel 27.2.~~

⌦ Avdelning IV: Rättssäkerhetsgarantier ⌫

Artikel ~~19~~25

⌦ Delgivning av ett beslut om överföring ⌫

1. Om den anmodade medlemsstaten samtycker till att överta ⌦ eller återta ⌫ en asylsökande ⌦ eller annan person som avses i artikel 18.1 d ska den anmodande ⌫ medlemsstaten ~~medlemsstat där asylansökan lämnades in~~ meddela den ~~asylsökande~~ ⌦ berörda personen ⌫ om beslutet ~~att inte pröva ansökan och skyldigheten~~ att överföra sökanden till den ansvariga medlemsstaten ⌦ och, i tillämpliga fall, om att inte pröva hans eller hennes ansökan om internationellt skydd ⌫. ⇨Ett sådant

meddelande, som ska vara skriftligt och utformat på ett språk som den berörda personen rimligen kan förväntas förstå, ska överlämnas inom femton arbetsdagar från den dag då svaret från den anmodade medlemsstaten inkom.⇦

2. Det beslut som avses i punkt 1 ska vara motiverat, ⇨ och inbegripa en beskrivning av de viktigaste stegen i förfarandet som lett fram till beslutet. ⇦ ⇨ Det ska omfatta information om tillgängliga rättsmedel och de tidsfrister som gäller för utnyttjande av sådana rättsmedel, samt uppgifter om fysiska eller juridiska personer som kan tillhandahålla juridisk rådgivning och/eller företräda personen ⇦. Det ska innehålla uppgifter om frister för överföringen och om nödvändigt information om vilken dag och på vilken plats den ~~asylsökande~~ ⌦ berörda personen ⌫ ska infinna sig, om han eller hon beger sig till den ansvariga medlemsstaten på egen hand. ⇨ Tidsfristerna för verkställighet av överföringen ska fastställas så att den berörda personen har skälig tid på sig att ansöka om förnyad prövning i enlighet med artikel 26. ⇦ ~~Detta beslut skall kunna överklagas eller omprövas. Ett överklagande eller en omprövning av beslutet skall inte ha någon suspensiv verkan för genomförandet av överföringen utom om domstol eller behörig myndighet beslutar så från fall till fall, om den nationella lagstiftningen medger detta.~~

⇩ ny

Artikel 26

Rättsmedel

1. En sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d ska ha rätt till ett effektivt rättsmedel, i form av en saklig och rättslig överprövning eller omprövning i domstol av det beslut om överföring som avses i artikel 25.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva en skälig tidsperiod inom vilken den berörda personen får utöva sin rätt till ett effektivt rättsmedel enligt punkt 1.

3. Vid ett överklagande eller en ansökan om omprövning av ett sådant beslut om överföring som avses i artikel 25, ska den myndighet som anges i punkt 1 i denna artikel på eget initiativ och så snabbt som möjligt, dock ej senare än sju arbetsdagar från det att överklagandet eller ansökan om omprövning gavs in, besluta huruvida den berörda personen får stanna på den berörda medlemsstatens territorium i väntan på resultatet av överprövningen eller omprövningen.

4. Ingen överföring får ske innan det beslut som avses i punkt 3 har fattats. Ett beslut om att inte tillåta den berörda personen att stanna på den berörda medlemsstatens territorium i väntan på resultatet av överprövningen eller omprövningen ska vara motiverat.

5. Medlemsstaterna ska se till att den berörda personen har tillgång till juridisk rådgivning och/eller ombud samt, om så krävs, språkligt stöd.

6. Medlemsstaterna ska se till att juridisk rådgivning och/eller ombud tillhandahålls kostnadsfritt i sådana fall där den berörda personen inte själv kan stå för kostnaderna.

Förfarandena för tillgång till juridisk rådgivning och/eller ombud ska fastställas i nationell lagstiftning.

Avdelning V: Tagande i förvar inför en överföring

Artikel 27

Förvar

1. Medlemsstaterna får inte ta en person i förvar av det enda skälet att han eller hon har ansökt om internationellt skydd i enlighet med direktiv 2005/85/EG.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.2 i direktiv […/…/EG] [om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna] får medlemsstaterna, om det visar sig nödvändigt, på grundval av en individuell bedömning i varje fall, under förutsättning att mindre ingripande åtgärder inte kan tillämpas på ett effektivt sätt, kvarhålla en asylsökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d, som omfattas av ett beslut om överföring till en annan medlemsstat, i förvar på en bestämd plats endast om det finns en betydande risk för att vederbörande annars avviker.

3. Vid bedömningen av om det är möjligt att använda mindre ingripande åtgärder i samband med tillämpningen av punkt 2, ska medlemsstaterna överväga alternativ till förvar, till exempel regelbunden anmälan till myndigheterna, deponering av en ekonomisk garanti, skyldighet att hålla sig på en viss plats eller andra åtgärder som kan bidra till att minska risken för att personen avviker.

4. Förvar enligt punkt 2 får endast tillämpas från den tidpunkt då ett beslut om överföring till den ansvariga medlemsstaten har meddelats den berörda personen i enlighet med artikel 25, och fram till dess att denna person överförs till den ansvariga medlemsstaten.

5. Kvarhållande i förvar enligt punkt 2 ska beslutas för så kort tid som möjligt. Det ska inte pågå längre än vad som rimligen krävs för att fullgöra de nödvändiga administrativa förfarandena i samband med en överföring.

6. Beslut om kvarhållande i förvar enligt punkt 2 ska fattas av domstol. I brådskande fall kan beslut fattas av administrativa myndigheter, men då ska beslutet bekräftas av domstol inom 72 timmar från det att kvarhållandet i förvar inleddes. Om domstolen finner att kvarhållandet i förvar strider mot lagen, ska den berörda personen omedelbart släppas.

7. Ett beslut om kvarhållande i förvar enligt punkt 2 ska vara skriftligt och inbegripa de faktiska och rättsliga skälen för beslutet, och särskilt ange varför det anses föreligga en betydande risk att den berörda personen avviker samt hur länge kvarhållandet i förvar kommer att vara.

Personer som kvarhålls i förvar ska omedelbart, och på ett språk de rimligen kan förväntas förstå, underrättas om skälen för kvarhållandet, hur länge kvarhållandet förväntas fortgå och de förfaranden som enligt nationell lagstiftning ska tillämpas vid en ansökan om förnyad prövning.

8. Varje gång en person kvarhålls i förvar i enlighet med punkt 2, ska det fortsatta kvarhållandet med jämna mellanrum ses över av en domstol, antingen på begäran av den berörda personen eller på domstolens eget initiativ. Kvarhållande i förvar får aldrig förlängas i onödan.

9. Medlemsstaterna ska se till att tillgången till juridisk rådgivning och/eller ombud i fall av kvarhållande i förvar i enlighet med punkt 2 är kostnadsfri i sådana fall där den berörda personen inte själv kan stå för kostnaderna.

Förfarandena för tillgång till juridisk rådgivning och/eller ombud i sådana fall ska fastställas i nationell lagstiftning.

10. Underåriga ska inte kvarhållas i förvar såvida det inte är för deras eget bästa, i enlighet med vad som anges i artikel 7 i denna förordning och med hänsyn till resultatet av en individuell prövning av deras situation i enlighet med artikel 11.5 i direktiv […/…/EG] [om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna}.

11. Underåriga utan medföljande vuxen ska aldrig kvarhållas i förvar.

12. Medlemsstaterna ska se till att asylsökande som kvarhålls i förvar i enlighet med denna artikel åtnjuter samma mottagningsvillkor för sökande som kvarhålls i förvar som de som föreskrivs i artiklarna 10 och 11 i direktiv […/…/EG] [om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna].

↓ 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

⌦Avdelning VI: Överföringar ⌫

Artikel ~~19~~28

⌦ Närmare bestämmelser och tidsfrister ⌫

~~13.~~ Överföringen av sökanden ⌦ eller en annan person som avses i artikel 18.1 d ⌫ från den ⌦ anmodande ⌫ medlemsstaten ~~där asylansökan lämnades in~~ till den ansvariga medlemsstaten ska verkställas i enlighet med den ⌦ anmodande ⌫ ~~förstnämnda~~ medlemsstatens nationella lagstiftning, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, så snart det är praktiskt möjligt och senast inom sex månader efter det att framställan ~~om övertagande~~ ⌦ från en annan medlemsstat om övertagande eller återtagande av den berörda personen ⌫ godtogs eller ⇨ det slutliga ⇦ beslutet

i fråga om överklagande eller omprövning med suspensiv verkan fattades ⇨ i enlighet med artikel 26.3 ⇦.

Vid behov ska den anmodande medlemsstaten förse den asylsökande med en passersedel, som ska vara utformad efter den modell som antas enligt förfarandet i artikel 40.2 ~~27.2~~.

Den ansvariga medlemsstaten ska alltefter omständigheterna underrätta den anmodande medlemsstaten om huruvida den ~~asylsökande~~ ⌦ berörda personen ⌫ kommit fram i god ordning eller inte har infunnit sig inom den fastställda tidsfristen.

2~~4.~~ Om överföringen inte görs inom tidsfristen på sex månader ⇨ ska den ansvariga medlemsstaten befrias från sin skyldighet att överta eller återta den berörda personen, varpå ansvaret övergår på den anmodande medlemsstaten ⇦ ~~skall ansvaret ligga hos den medlemsstat där asylansökan lämnades in~~. Denna tidsfrist får förlängas till högst ett år om överföringen inte kunnat utföras på grund av att den ~~asylsökande~~ ⌦ berörda personen ⌫ varit frihetsberövad, eller till högst arton månader om den ~~asylsökande~~ ⌦ berörda personen ⌫ håller sig undan.

⇩ ny

3. Om en person har överförts felaktigt, eller om ett beslut om överföring upphävs efter överklagande sedan överföringen har verkställts, ska den medlemsstat som genomförde överföringen omedelbart ta tillbaka den berörda personen.

🡻 1103/2008/EG, punkterna. 3.2 och 3.3 i bilagan

4~~5~~. Kommissionen får anta kompletterande bestämmelser om hur överföringen ska verkställas. Sådana åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel ~~27.3~~ 40.3.

⇩ ny

Artikel 29

Kostnaderna för överföringar

1. Kostnaderna för överföring av en sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d ska bäras av den överförande medlemsstaten.

2. Om den berörda personen ska sändas tillbaka till en medlemsstat, till följd av en felaktig överföring eller ett beslut om överföring som upphävts efter överklagande sedan överföringen har verkställts, ska den medlemsstat som ursprungligen

genomförde överföringen ansvara för kostnaderna för att återföra den berörda personen till sitt territorium.

3. Personer som ska överföras i enlighet med denna förordning ska inte bära kostnaderna för denna överföring.

4. Kompletterande bestämmelser om den överförande medlemsstatens skyldighet att bära kostnaderna för överföringen får antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 40.2.

Artikel 30

Utbyte av relevant information innan en överföring genomförs

1. Vid varje överföring ska den överförande medlemsstaten underrätta den mottagande medlemsstaten om huruvida den berörda personen är i kondition att överföras. Endast personer som är i kondition att överföras får överföras.

2. Den medlemsstat som genomför överföringen ska meddela den ansvariga medlemsstaten relevanta personuppgifter om den sökande som ska överföras som inte är mer omfattande än vad som krävs, i det enda syftet att säkerställa att de behöriga asylmyndigheterna i den ansvariga medlemsstaten är i stånd att tillhandahålla den sökande adekvat stöd, inbegripet nödvändig medicinsk vård, och att garantera kontinuitet i det skydd och de rättigheter som följer av denna förordning och direktiv […/…/EG] [om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna]. Dessa uppgifter ska överlämnas i ett tidigt skede och senast sju arbetsdagar från det att överförandet genomfördes, utom i de fall då medlemsstaterna får kännedom om uppgifterna vid en senare tidpunkt.

3. Medlemsstaterna ska särskilt utbyta följande uppgifter:

a) Kontaktuppgifter om familjemedlemmar eller andra släktingar i den mottagande medlemsstaten, i tillämpliga fall.

b) I fråga om underåriga, uppgifter om deras utbildningsnivå.

c) Uppgifter om den sökandes ålder.

d) Andra uppgifter som den översändande medlemsstaten anser vara av betydelse för att tillvarata den berörda sökandens rättigheter och särskilda behov.

4. I det enda syftet att tillhandahålla vård eller behandling, särskilt när det gäller funktionshindrade, äldre personer, havande kvinnor, underåriga och personer som har varit utsatta för tortyr, våldtäkt eller andra former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld, ska den överförande medlemsstaten översända uppgifter om eventuella särskilda behov hos den sökande som ska överföras, vilket i enskilda fall kan inbegripa uppgifter om vederbörandes fysiska och mentala hälsotillstånd. Den ansvariga medlemsstaten ska se till att dessa särskilda behov tillgodoses på lämpligt sätt, särskilt genom att tillhandahålla nödvändig läkarvård.

5. Sådana uppgifter som avses i punkt 4 får översändas av den översändande medlemsstaten till den ansvariga medlemsstaten först efter det att den sökande och/eller dennes ombud uttryckligen gett sitt samtycke till detta eller om det är nödvändigt för att tillvarata den sökandes eller en annan persons vitala intressen i sådana fall där vederbörande är fysiskt eller rättsligt oförmögen att ge sitt samtycke. När överföringen har genomförts, ska den överförande medlemsstaten omedelbart utplåna dessa uppgifter.

6. Uppgifter om personers hälsotillstånd får endast behandlas av yrkesutbildad personal inom hälso- och sjukvården som i enlighet med nationell lagstiftning eller nationella regler som fastställts av behöriga nationella organ omfattas av sekretessplikt, eller av andra personer som omfattas av motsvarande krav på sekretess. De yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården som mottar och behandlar dessa uppgifter ska erhålla lämplig medicinsk och fortbildning i korrekt behandling av känsliga uppgifter om personers hälsotillstånd.

7. Utbytet av uppgifter enligt denna artikel får endast ske mellan de myndigheter som anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 33 via det elektroniska kommunikationsnätet ”DubliNet”, som inrättades genom artikel 18 i förordning (EG) nr 1560/2003. De myndigheter som underrättats i enlighet med artikel 33 i denna förordning ska även ange vilka yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården som givits befogenhet att behandla de uppgifter som anges i punkt 4. De utväxlade uppgifterna får bara användas för de ändamål som anges i punkterna 2 och 4 i denna artikel.

8. I syfte att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna ska ett standardformulär för översändande av nödvändiga uppgifter på grundval av denna artikel antas i enlighet med förfarandet i artikel 40.2.

9. Bestämmelserna i artikel 32.8–12 är tillämpliga på utbytet av uppgifter i enlighet med denna artikel.

Avdelning VII: Tillfälligt avbrytande av överföringar

Artikel 31

1. Om en medlemsstat drabbas av en särskilt akut situation som sätter dess mottagningskapacitet, asylsystem eller infrastruktur under ovanligt stort tryck, och om en överföring av personer som ansöker om internationellt skydd i enlighet med denna förordning kan öka denna börda, får den medlemsstaten begära att sådana överföringar avbryts.

   Framställan ska riktas till kommissionen. Den ska vara motiverad och särskilt innehålla

   a) en närmare beskrivning av den särskilt akuta situation som medför ovanligt stort tryck på den anmodande medlemsstatens mottagningskapacitet, asylsystem eller infrastruktur, inklusive relevant statistik och dokumentation,

   b) en underbyggd prognos över den sannolika utvecklingen av läget på kort sikt,

c) en underbyggd beskrivning av den ytterligare börda som en överföring av personer som ansöker om internationellt skydd enligt denna förordning skulle kunna innebära för den anmodande medlemsstatens mottagningskapacitet, asylsystem eller infrastruktur, inklusive relevant statistik och dokumentation.

2. Om kommissionen anser att de rådande förhållandena i en medlemsstat kan leda till att skyddet för personer som ansöker om internationellt skydd inte överensstämmer med gemenskapslagstiftningen, särskilt direktiv […/…/EG] om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna och direktiv 2005/85/EG, kan den i enlighet med förfarandet i punkt 4 besluta att alla överföringar av sökande i enlighet med denna förordning till den berörda medlemsstaten tillfälligt ska avbrytas.

3. Om en medlemsstat anser att de rådande förhållandena i en annan medlemsstat kan leda till att skyddet för personer som ansöker om internationellt skydd inte överensstämmer med gemenskapslagstiftningen, särskilt direktiv […/…/EG] om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna och direktiv 2005/85/EG, kan den begära att alla överföringar av sökande i enlighet med denna förordning till den berörda medlemsstaten tillfälligt ska avbrytas.

Framställan ska riktas till kommissionen. Den ska vara motiverad och särskilt innehålla närmare uppgifter om den situation i den berörda medlemsstaten som pekar på en möjlig brist på överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen, särskilt direktiv […/…/EG] om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna.

4. Kommissionen kan, efter mottagandet av ett framställan i enlighet med punkterna 1 eller 3, eller på eget initiativ i enlighet med punkt 2, besluta att alla överföringar av sökande i enlighet med denna förordning till den berörda medlemsstaten tillfälligt ska avbrytas. Ett sådant beslut ska fattas så snabbt som möjligt och senast en månad efter mottagandet av framställan. Beslutet om att avbryta överföringarna ska vara motiverat och särskilt innehålla följande:

a) En genomgång av alla relevanta förhållanden i den medlemsstat som kan komma att omfattas av ett beslut om att avbryta överföringarna.

b) En redogörelse för vilken verkan avbrytandet av överföringarna kan komma att få för övriga medlemsstater.

c) Det datum då avbrytandet av överföringarna föreslås börja gälla.

d) Eventuella särskilda villkor som är kopplade till ett sådant avbrytande.

5. Kommissionen ska underrätta rådet och medlemsstaterna om beslutet att avbryta alla överföringar av sökande i enlighet med denna förordning till den berörda medlemsstaten. Varje medlemsstat kan överlämna kommissionens beslut till rådet inom en månad från det att underrättelsen mottogs. Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom en månad från den dag beslutet hänsköts av en medlemsstat.

6. Sedan kommissionen fattat beslut om att avbryta överföringar till en medlemsstat, ska de andra medlemsstater där det finns sökande vars överföringar har avbrutits ansvara för prövningen av dessa personers ansökningar om internationellt skydd.

Beslutet att avbryta överföringarna till en medlemsstat ska ta vederbörlig hänsyn till behovet av att säkra skyddet av underåriga och av familjens enhet.

7. Ett beslut om att avbryta överföringarna till en medlemsstat i enlighet med punkt 1 ska utgöra grund för beviljande av sådant stöd till nödåtgärder som föreskrivs i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG[35], efter det att den berörda medlemsstaten har ansökt om stöd.

8. Överföringarna får avbrytas under en period på högst sex månader. Om grunderna för åtgärderna fortfarande kvarstår efter sex månader får kommissionen, på begäran av den berörda medlemsstat som avses i punkt 1 eller på eget initiativ, besluta att förlänga tillämpningen av åtgärderna i ytterligare sex månader. Punkt 5 är tillämplig.

9. Inget i denna artikel ska tolkas som att det ger medlemsstaterna möjlighet att avvika från sin generella skyldighet att vidta alla allmänna eller särskilda åtgärder som lämpar sig för att säkra uppfyllandet av de förpliktelser som följer av gemenskapslagstiftningen på asylområdet, särskilt denna förordning, direktiv […/…/EG] om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna och direktiv 2005/85/EG.

↓ 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

KAPITEL ~~VI~~VII

ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel ~~21~~32

⌦ Utbyte av uppgifter ⌫

1. Varje medlemsstat ska meddela varje annan medlemsstat som begär det sådana personuppgifter om den asylsökande som är adekvata, relevanta och inte mer omfattande än vad som krävs för att

   a) avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦,

   b) pröva ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦.

   c) uppfylla alla skyldigheter som följer av denna förordning.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 får endast avse

---

[35] EUT L 144, 6.6.2007, s. 1.

a) personuppgifter om sökanden och i förekommande fall familjemedlemmar (fullständigt namn, i förekommande fall tidigare namn, smeknamn eller pseudonymer, nuvarande och tidigare medborgarskap samt födelsedatum och födelseort),

b) identitets- och resehandlingar (referenser, giltighetstid, datum för utfärdande, utfärdande myndighet, plats för utfärdande m.m.),

c) andra uppgifter som behövs för att fastställa sökandens identitet, inklusive fingeravtryck enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr ~~2725/2000~~ [.../...] ⌦ [om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen] ⌫,

d) orter där sökanden uppehållit sig och resvägar,

e) uppehållstillstånd och viseringar som har utfärdats av en medlemsstat,

f) platsen där ansökan lämnades in,

g) datum för en eventuell tidigare ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦, datum för den aktuella ansökan, hur långt handläggningen framskridit och innehållet i ett eventuellt beslut.

3. Vidare får den ansvariga medlemsstaten, om det skulle krävas i samband med prövningen av ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦, anmoda en annan medlemsstat att lämna ut de uppgifter som den asylsökande åberopat till stöd för sin ansökan och skälen för eventuella beslut som fattats rörande den asylsökande. Den anmodade medlemsstaten får vägra att tillmötesgå denna framställan, om utlämnandet av uppgifterna skulle kunna äventyra väsentliga intressen för den medlemsstaten eller skyddet av den berörda personens eller någon annans grundläggande fri- och rättigheter. Uppgifterna får endast lämnas ut om ~~den asylsökande~~ ⇨ personen som ansöker om internationellt skydd ⇦ skriftligen gett sitt samtycke till detta ⇨ till den anmodade medlemsstaten ⇦. ⌦ I så fall måste den sökande känna till vilka uppgifter han eller hon har samtyckt till att lämna ut. ⌫

4. En framställan om uppgifter ⇨ ska endast översändas i samband med en individuell ansökan om internationellt skydd. Den ska ⇦ motiveras, och om den har till syfte att kontrollera om det föreligger ett kriterium som kan medföra ansvar för den anmodade medlemsstaten ska det i framställan uppges på vilka bevis – inklusive relevant information från säkra källor om var och hur asylsökande reser in på medlemsstaternas territorium – eller på vilken särskild och kontrollerbar del i sökandens redogörelse framställan grundar sig. Sådan information från säkra källor kan inte i sig anses tillräcklig för att avgöra en medlemsstats ansvar och behörighet enligt denna förordning, men den kan vara till hjälp vid bedömningen av andra indikationer som har samband med en enskild asylsökande.

5. Den anmodade medlemsstaten ska vara skyldig att svara inom ~~sex~~ ⇨ fyra ⇦ veckor.⇨ Alla förseningar av svaret ska vederbörligen motiveras . Om de undersökningar som utförs av den anmodade medlemsstat som inte har hållit fristen ger resultat som visar att den är ansvarig, kan den medlemsstaten inte åberopa

utgången av den tidsfrist som föreskrivs i artiklarna 21 och 23 som skäl för att vägra att tillmötesgå en framställan om övertagande eller återtagande. ⇦

6. Utbyte av uppgifter ska ske på begäran av en medlemsstat och får bara äga rum mellan de myndigheter som har utsetts av respektive medlemsstat; varje medlemsstat ska meddela kommissionen vilken myndighet som har utsetts ⇨ i enlighet med artikel 33.1 ⇦ ~~, och kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater~~.

7. De utväxlade uppgifterna får bara användas för de ändamål som anges i punkt 1. I varje medlemsstat får uppgifterna beroende på sin art och den mottagande myndighetens befogenheter endast vidarebefordras till myndigheter och domstolar som har till uppgift att

   a) avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦,

   b) pröva ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦.

   c) uppfylla alla skyldigheter som följer av denna förordning.

8. Den medlemsstat som överför uppgifter ska ansvara för att de är riktiga och aktuella. Om det framkommer att den har överfört uppgifter som är felaktiga eller som inte borde ha överförts, ska de mottagande medlemsstaterna underrättas om det utan dröjsmål. De ska rätta eller utplåna dessa uppgifter.

9. Den asylsökande ska ha rätt att på begäran få ta del av de uppgifter om honom eller henne som behandlats.

   Om den asylsökande konstaterar att uppgifterna har behandlats i strid med denna förordning eller ~~Europaparlamentets och rådets~~ direktiv 95/46/EG ~~av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter~~, särskilt genom att de är ofullständiga eller felaktiga, har han eller hon rätt att få dem rättade~~,~~ ⌦ eller ⌫ utplånade ~~eller blockerade~~.

   Den myndighet som rättar~~,~~ ⌦ eller ⌫ utplånar ~~eller blockerar~~ uppgifterna ska alltefter omständigheterna underrätta den medlemsstat som har lämnat eller mottagit uppgifterna.

⇩ ny

Den asylsökande ska ha rätt att väcka talan eller klaga vid de behöriga myndigheterna eller domstolarna i den medlemsstat som vägrat denne rätt att få åtkomst till uppgifter som rör honom eller henne eller rätt få sådana uppgifter rättade eller utplånade.

↓ 343/2003/EG (anpassad) ⇨ ny

10. I varje berörd medlemsstat ska överföringen och mottagandet av de utväxlade uppgifterna noteras i den berörda personens personakt och/eller i ett register.

11. De utväxlade uppgifterna ska inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för de ändamål som de har utväxlats för.

12. Om uppgifterna inte behandlas automatiskt, inte ingår i eller inte kommer att ingå i ett register, ska varje medlemsstat vidta lämpliga åtgärder för att genom effektiva kontroller se till att denna artikel efterlevs.

Artikel ~~22~~33

⌦ Behöriga myndigheter och resurser ⌫

1. ⌦ Varje ⌫ ~~M~~medlemsstat~~erna~~ ska ⇨ utan dröjsmål ⇦ underrätta kommissionen om vilka ⇨ specifika ⇦ myndigheter som har ansvaret för att skyldigheterna enligt denna förordning ⇨ och eventuella ändringar av denna ⇦ uppfylls ⌦ . De ⌫ ~~och~~ ska se till att dessa myndigheter har de resurser som krävs för att utföra sitt arbete och i synnerhet för att inom föreskrivna tidsfrister besvara framställningar om uppgifter och om övertagande och återtagande av asylsökande.

⇩ ny

2. Kommissionen ska offentliggöra en konsoliderad förteckning över de myndigheter som avses i punkt 1 i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om listan ändras ska kommissionen offentliggöra en uppdaterad konsoliderad förteckning en gång per år.

3. De myndigheter som avses i punkt 1 ska erhålla den fortbildning som krävs för tillämpningen av denna förordning.

↓ 343/2003/EG (anpassad) ⇨ ny

~~2~~4. Regler för upprättande av säkra elektroniska överföringskanaler mellan de myndigheter som avses i punkt 1, på vilka framställningar ⇨ , svar och all skriftlig korrespondens ⇦ översänds och som garanterar att avsändarna automatiskt får ett elektroniskt mottagningsbevis, ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40.2~~27.2~~.

Artikel ~~23~~34

⌦ *Administrativa överenskommelser* ⌫

1. Medlemsstaterna får sinsemellan ingå bilaterala administrativa överenskommelser om hur förordningen ska tillämpas i praktiken och därmed underlätta dess genomförande och göra den effektivare. Dessa överenskommelser får avse

   a) utbyte av sambandspersoner,

   b) enklare förfaranden och kortare frister för översändande och prövning av framställningar om övertagande eller återtagande av asylsökande.

2. De överenskommelser som avses i punkt 1 ska anmälas till kommissionen. Kommissionen ska ⇨ godkänna ⇦ ~~kontrollera att~~ de överenskommelser som avses i punkt 1 b ⌦ efter att ha kontrollerat att de ⌫ inte strider mot bestämmelserna i denna förordning.

↓ 1560/2003 (anpassad) ⇨ ny

⌦ *KAPITEL VIII* ⌫

Förlikning

Artikel ~~14~~35

⌦ *Förlikning* ⌫

1. Om de berörda medlemsstaterna inte lyckas lösa en tvist ~~om antingen behovet av att verkställa en överföring eller ett sammanförande i enlighet med artikel 15 i förordning (EG) nr 343/2003, eller om i vilken medlemsstat sammanförandet av de berörda personerna bör ske,~~ ⇨ rörande tillämpningen av denna förordning ⇦ kan de tillgripa det förlikningsförfarande som anges i punkt 2 ~~i denna artikel~~.

2. Förlikningsförfarandet inleds genom att en av de oeniga medlemsstaterna vänder sig till ordföranden för den kommitté som inrättats genom artikel ~~27~~40 ~~i förordning (EG) nr 343/2003~~. Genom att godta användandet av förlikningsförfarande, förbinder sig de berörda medlemsstaterna att ta största hänsyn till den lösning som föreslås.

   Kommitténs ordförande ska utse tre ledamöter i kommittén som företräder tre medlemsstater som inte är inblandade i saken. De tre ledamöterna ska ta del av parternas argument skriftligt eller muntligt och ska efter överläggningar föreslå en lösning inom en månad, i förekommande fall efter omröstning.

Förhandlingarna ska ledas av kommitténs ordförande eller dennes ersättare. Ordföranden kan ge uttryck för sin uppfattning, men får inte delta i omröstningen.

Oavsett om parterna godtar eller förkastar den föreslagna lösningen ska denna stå fast och inte kunna ändras.

↓ 343/2003/EG

KAPITEL ~~VIII~~IX

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

⇩ ny

Artikel 36

Påföljder

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att varje missbruk av uppgifter som behandlas i enlighet med denna förordning leder till påföljder, däribland administrativa och/eller straffrättsliga påföljder i enlighet med nationell rätt, som är effektiva, proportionella och avskräckande.

↓ 343/2003/EG (anpassad)

Artikel ~~24~~37

⌦ Övergångsbestämmelser ⌫

~~1. Denna förordning ersätter konventionen rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställts i en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna, undertecknad i Dublin den 15 juni 1990 (Dublinkonventionen).~~

~~2. För att säkerställa kontinuitet i bestämmelserna om avgörande av vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan, o~~Om asylansökan getts in efter det datum som avses i artikel ~~29~~44 andra stycket, ska omständigheter som kan göra en medlemsstat ansvarig enligt bestämmelserna i denna förordning beaktas även om de förelåg före detta datum, med undantag av de händelser som avses i artikel 14.2 ~~10.2~~.

~~3. När det i förordning (EG) nr 2725/2000 hänvisas till Dublinkonventionen, skall denna hänvisning förstås som en hänvisning till den här förordningen.~~

Artikel ~~25~~38

⌦ Beräkning av tidsfrister ⌫

~~1.~~ Varje tidsfrist som föreskrivs i denna förordning ska beräknas enligt följande:

a) När en frist uttryckt i dagar, veckor eller månader ska räknas från den tidpunkt då en händelse inträffar eller en åtgärd vidtas, inräknas inte i fristen den dag då händelsen inträffade eller åtgärden vidtogs.

b) En frist uttryckt i veckor eller månader ska löpa ut vid utgången av den dag i fristens sista vecka eller månad som infaller på samma veckodag eller samma datum som den dag då den händelse eller åtgärd från vilken fristen ska räknas inträffade eller vidtogs. Om en frist är uttryckt i månader och den dag då fristen skulle löpa ut inte förekommer i den sista månaden, ska fristen löpa ut vid utgången av den månadens sista dag.

c) Fristerna ska innefatta lördagar, söndagar och lagstadgade helgdagar i de berörda medlemsstaterna.

~~2.Framställningar och svar skall sändas på ett sådant sätt att mottagningsbevis erhålls.~~

Artikel ~~26~~39

⌦ Territoriellt tillämpningsområde ⌫

Bestämmelserna i denna förordning ska vad beträffar Republiken Frankrike endast tillämpas på dess europeiska territorium.

Artikel ~~27~~40

⌦ Kommitté ⌫

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

↓ 1103/2008/EG punkt 3.4 i bilagan

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

↓ 343/2003/EG (anpassad)

Artikel ~~28~~ 41

⌦ Övervakning och utvärdering ⌫

Kommissionen ska senast tre år efter den dag som avses i artikel 44 ~~29~~ första stycket rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning och föreslå eventuella nödvändiga ändringar. Medlemsstaterna ska senast sex månader innan den fristen löper ut lämna kommissionen alla upplysningar som behövs för att utarbeta rapporten.

⌦ Efter ⌫ att ha lagt fram den rapport som avses i första stycket ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning samtidigt som rapporterna om genomförandet av Eurodac enligt artikel ~~24.5~~ 28 i förordning (EG) nr ~~2725/2000~~ [.../...] ⌦ [om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen] ⌫ läggs fram.

⇩ ny

Artikel 42

Statistik

Enligt artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007[36] ska medlemsstaterna tillhandahålla kommissionen (Eurostat) statistik om tillämpningen av denna förordning och förordning (EG) nr 1560/2003.

[36] EUT L 199, 31.7.2007, s. 23.

↓

Artikel 43
Upphävande

Förordning (EG) nr 343/2003 ska upphöra att gälla.

Artiklarna 11.1, 13, 14 och 17 i kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen och de upphävda artiklarna ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

↓ 343/2003/EG (anpassad)
⇨ ny

Artikel ~~29~~44

⌦ Ikraftträdande och tillämplighet ⌫

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Förordningen ska tillämpas på ~~asyl~~ansökningar ⇨ om internationellt skydd ⇦ som lämnas in från och med den första dagen i den sjätte månaden efter dess ikraftträdande och ska från och med den dagen gälla alla framställningar om övertagande eller återtagande av asylsökande, oberoende av när ansökan gjordes. Vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ~~asyl~~ansökan ⇨ om internationellt skydd ⇦ som lämnas in före detta datum ska avgöras enligt ⌦ kriterierna i förordning (EG) nr 343/2003 ⌫ ~~Dublinkonventionens kriterier~~.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i [...]

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
[…]

På rådets vägnar
Ordförande
[…]

BILAGA I

FÖRORDNING OCH BESTÄMMELSER SOM UPPHÄVS (HÄNVISNING I ARTIKEL 43)

Rådets förordning (EG) nr 343/2003

(EUT L 50, 25.2.2003)

Kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 – endast artiklarna 11.1, 13, 14 och 17

(EUT L 222, 5.9.2003)

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) 343/2003	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 a	Artikel 2 a
Artikel 2 b	Upphävd
Artikel 2 c	Artikel 2 b
Artikel 2 d	Artikel 2 c
Artikel 2 e	Artikel 2 d
Artikel 2 f	Artikel 2 e
Artikel 2 g	Artikel 2 f
-	Artikel 2 g
Artikel 2 h–k	Artikel 2 h–k
-	Artikel 2.l
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.2	Artikel 17.1

Artikel 3.3	Artikel 3.3
Artikel 3.4	Artikel 4.1 första meningen
-	Artikel 4.1 a–g
-	Artikel 4.2–3
Artikel 4.1–5	Artikel 20.1–5
-	Artikel 20.5 tredje stycket
-	Artikel 5
-	Artikel 6
Artikel 5.1	Artikel 7.1
Artikel 5.2	Artikel 7.2
-	Artikel 7.3
Artikel 6 första stycket	Artikel 8.1
-	Artikel 8.3
Artikel 6 andra stycket	Artikel 8.4
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 13
Artikel 10	Artikel 14
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 3.2
Artikel 14	Artikel 12
Artikel 15.1	Artikel 17.2 första stycket
Artikel 15.2	Artikel 11.1
Artikel 15.3	Artikel 8.2
Artikel 15.4	Artikel 17.2 fjärde stycket
Artikel 15.5	Artikel 8.5 och artikel 11.2

Artikel 16.1 a	Artikel 18.1 a
Artikel 16.1 b	Artikel 18.2
Artikel 16.1 c	Artikel 18.1 b
Artikel 16.1 d	Artikel 18.1 c
Artikel 16.1 e	Artikel 18.1 d
Artikel 16.2	Artikel 19.1
Artikel 16.3	Artikel 19.2 första stycket
-	Artikel 19.2 andra stycket
Artikel 16.4	Artikel 19.3
	Artikel 19.3 andra stycket
Artikel 17	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19.1	Artikel 25.1
Artikel 19.2	Artikel 25.2 och artikel 26.1
-	Artikel 26.2–6
Artikel 19.3	Artikel 28.1
Artikel 19.4	Artikel 28.2
-	Artikel 28.3
Artikel 19.5	Artikel 28.4
Artikel 20.1 första meningen	Artikel 23.1
-	Artikel 23.2
-	Artikel 23.3
-	Artikel 23.4
Artikel 20.1 a	Artikel 23.5 första stycket
Artikel 20.1 b	Artikel 24.1
Artikel 20.1 c	Artikel 24.2
Artikel 20.1 d	Artikel 28.1 första stycket

Artikel 20.1 e	Artikel 25.1–2, artikel 26.1, artikel 28.1 andra och tredje styckena
Artikel 20.2	Artikel 28.2
Artikel 20.3	Artikel 23.5 andra stycket
Artikel 20.4	Artikel 28.4
-	Artikel 27
-	Artikel 29
-	Artikel 30
-	Artikel 31
Artikel 21.1–9	Artikel 32.1–9 första till tredje styckena
	Artikel 32.9 fjärde stycket
Artikel 21.10–12	Artikel 32.10–12
Artikel 22.1	Artikel 33.1
-	Artikel 33.2
-	Artikel 33.3
Artikel 22.2	Artikel 33.4
Artikel 23	Artikel 34
Artikel 24.1	Upphävd
Artikel 24.2	Artikel 37
Artikel 24.3	Upphävd
Artikel 25.1	Artikel 38
Artikel 25.2	Upphävd
Artikel 26	Artikel 39
Artikel 27.1–2	Artikel 40.1–2
Artikel 27.3	Upphävd
Artikel 28	Artikel 41
Artikel 29	Artikel 44

-	Artikel 35
-	Artikel 36
-	Artikel 42
-	Artikel 43

Förordning (EG) 1560/2003	**Denna förordning**
Artikel 11.1	Artikel 11.1
Artikel 13.1	Artikel 17.2 första stycket
Artikel 13.2	Artikel 17.2 andra stycket
Artikel 13.3	Artikel 17.2 tredje stycket
Artikel 13.4	Artikel 17.2 första stycket
Artikel 14	Artikel 35
Artikel 17.1	Artiklarna 9, 10, 17.2 första stycket
Artikel 17.2	Artikel 32.3